

# NIECH ŻYJE JÓZEF STALIN - WIELKI PRZYJACIEL NARODU POLSKIEGO

Cena numeru 3 zł

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

## GŁOS TOMASZOWSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK II (V)

CZWARTEK 22 GRUDNIA 1949 ROKU.

Nr 351 (1275)

## POZDRAWIAMY STALINA

### Wodza i Sztandar wszystkich prostych ludzi na kuli ziemskiej

#### Adres do Generalissimusa Józefa Stalina - uchwalony na uroczystej akademii w Warszawie w dniu 20. 12. 1949

##### Do Józefa Stalina

ZEBRANI na uroczystym posiedzeniu w stolicy Polski Ludowej przedstawiciele polskiej klasy robotniczej, chłopstwa pracującego i inteligencji, przedstawiciele Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego i Stronnictwa Pracy, przedstawiciele władz naczelnych Rzeczypospolitej Polskiej i Wojska Polskiego - **POZDRAWIAMY CIĘ, w 70 ROCZNICĘ TWYCH URODZIN.**

Pozdrawiamy Stalina, WIERNEGO DRUHA LENINA i niezłomnego kontynuatora jego dzieła, bohatera i przywódcę WIELKIEJ REWOLUCJI PAŹDZIERNIKOWEJ, która ludzom wyzyskiwanym i uciskanym wskazuje drogi wyzwolenia, która naszej Ojczyźnie dwukrotnie przywróciła niepodległość, polskiej klasie robotniczej dała przykład, wiarę i siłę w walce o lepsze socjalistyczne jutro mas pracujących i narodu.

Pozdrawiamy Stalina, sternika i pierwszego przodownika budownictwa socjalizmu i komunizmu w Związku Radzieckim.

Epokowe dzieło narodów radzieckich, dokonane pod wodzą PARTII LENINA - STALINA, otworzyło nowy, wspaniały okres rozwoju ludzkości i toruje dziś drogi postępu i wolności CZŁOWIEKA.

To dzieło było nam i jest pomocą i przebogata skarbnicą nauk i doświadczeń dla klasy robotniczej i całego ludu pracującego Polski, w niepowszywanym pochodzie ku przekształceniu naszej

Ojczyzny z kraju, wczoraj jeszcze dławionej przez wyzysk kapitalistyczny, pełnego ruin i zgłiszcz, dziś - wrącego życiem i twórczą pracą - na kraj pełnej sprawiedliwości społecznej, nieograniczonego rozkwitu, dobrobytu i kultury, na kraj SOCJALIZMU.

Pozdrawiamy Stalina, wodza i organizatora zwycięstwa nad faszyzmem, które uratowało ludzkość, człowieczeństwo i istnienie milionom Polaków, które przyniosło nam Ojczyznę wyzwolenie, ludowi pracującemu władzę.

Pozdrawiamy Stalina, inicjatora i twórcę historycznego przełomu, który naród polski zespolił WIECZYSTĄ PRZYJAŹNIĄ z narodami Związku Radzieckiego.

Pozdrawiamy Stalina, WODZĄ I CHORAŻEGO ŚWIATOWEGO FRONTU POKOJU wszystkich ludzi i narodów, walczących przeciw imperializmowi i jego sprzedajnym sługom, o pokój i suwerenność.

Sprawa pokoju, postępu i socjalizmu, związana nierozłącznie z imieniem Stalina - wielka sprawa ludzkości jest dla każdego z nas sprawą naczelną i najbliższą, sprawą przyszłości naszego narodu, przyszłości naszej kultury, sprawą przyszłości naszych miast i wsi, przyszłości naszych rodzin i dzieci. Tej sprawie oddamy wszystkie nasze siły i każdy dzień pracy.

Uzbrojeni w naukę Lenina i Stalina, wzbogaceni doświadczeniami narodów radzieckich, wykonamy 6-letni Plan Budowy Fundamentów Socjalizmu, tak, jak wykonałmy zwycięsko Trzyletni Plan Odbudowy.

Będziemy ze wszech sił wznosić władzę ludową i przewodniczącego klasy robotniczej, bronić jej przed wszelakimi knożaniami wrogów ludu i zdrajców narodu.

Będziemy strzec czujnie jednoci obozu pokoju i demokracji, wokół jego straży przedniej i siły głównej - wokół kraju socjalizmu.

Pozdrawiamy Stalina, WODZĄ I SZTANDAR WSZYSTKICH PROSTYCH LUDZI NA KULI ZIEMSKIEJ, przewodnika wszystkich uciśnionych i wyzyskiwanych, wszystkich wolnych ludzi i

narodów, walczących o lepszy, sprawiedliwy i pokojowy świat.

**W DNIU TWOICH URODZIN, GORĄCO POZDRAWIAMY CIĘ, - NASZ NIEZŁOMNY PRZYJACIELU, WRAZ Z CAŁYM NARODEM POLSKIM ŻYCZYMY CI Z CAŁEGO SERCA WIELU LAT ŻYCIA I PRACY DLA DOBRA CAŁEJ PRACUJĄCEJ LUDZKOŚCI.**

Obywatele i Towarzysze! Z głębokim wzruszeniem zebrałmy się w tej sali, aby złożyć w imię naszego narodu najgorętsze pozdrowienia Józefowi Stalinowi w dniu Jego 70-lecia. Uczuć narodu wyrazić słowami, które by odzwierciedlały te uczucia z dostateczną głębią i siłą - niepodobna, choćby to były słowa kunsztowne. Bez porównania lepiej odzwierciedla uczucia naszego narodu czyny. Polska klasa robotnicza wyraziła swe uczucia dla Towarzysza Józefa Stalina, czynem twórczej pracy, przyspieszającej urzeczywistnienie w Polsce Jego nauki o budowaniu społeczeństwa socjalistycznego. Polskie masy pracujące przekazały Józefowi Stalinowi dla uczczenia 70 rocznicy Jego urodzin tysiące podarunków, które zawierają w sobie bez porównania doskonałą wymowę uczuć, niż najkрасzniejsze słowa. Nie brak zresztą wśród tych darów, po mi-

strzowsku przez naszych poetów ujętych w słowa uczuć nurtujących lud polski, jak również ujętych w słowa proste, choć nie mniej wymowne, uczuć ludzi pracy, którym nie łatwo jest się wyśłowić. Setki tysięcy listów indywidualnych i zespolonych, listów dzieci i uczonych, listów robotniczych i chłopskich, listów wzruszających swą prozodą, jak list chłopki Reginy Mazur czy chłopki Marii Iskry, i listów, wzruszających głębią uczucia, jak listy naszych poetów i znanych powszechnie pisarzy - wszystkie razem odzwierciedlały pragnienie i twórcze przeobrażenia, które się dokonują w naszych oczach. Każdy z przedmiotów, listów, wierszy ofiarowanych Towarzyszowi Stalinowi przez polski lud pracujący - to nie tylko wyraz jednostkowej czy grupowej inicjatywy, twórczego talentu i osobistego wysiłku, ale równo cześnie wyraz czci i uwielbienia całego narodu.

### Życ i działać tak - jak żyje i działa Stalin

„Jak uczcić Twoją wielkość - [za pamiętne słowa Poparte czynem: Polska niech [będzie śpiżową I za warszawskich dzieci [rozeszlane twarze!"]

Oto pytanie, wyrażone trafnie przez poetę, lecz nurtujące w nas wszystkich, - którym twórcza myśl i braterska dłoń Towarzysza Stalina pomogły tworzyć Polskę śpiżową i ra dować się naszych dzieci roześnianymi twarzyczkami.

I na pytanie to odpowiadają w dniu dzisiejszym w naszych fabrykach, hutach, kopalniach i budowlach wielotysięczne „Stalinowskie Warty”, przekuwające uczucia naszego narodu w tysiące ton węgla i żelaza, w miliony metrów i kg przędzy i tkanin, w niezliczone formy twardej jak stal, ale gorącej jak krew serdeczna, pracy robotniczej. Za przykładem robotników plyną zobowiązania uczonych, profesorów, nauczycieli, artystów, urzędników, chłopów, uczące się młodzieży, aby przez wzmocnioną pracę dla Polski przyspieszać zwycięstwo nowej stalinowskiej epoki wyzwolenia człowieka, zwycięstwo wolności ogólnoludzkiej - **ZWYCIEŚTWO SOCJALIZMU.**

Ze wszystkich stron naszego kraju - z inicjatywą młodzieży polskiej - biegły sztafety młodzieńcze, aby złożyć Towarzyszowi Stalinowi meldunki o pracy, o nauce, o swych zobowiązaniach do walki o to, aby słowo „człowiek” zawsze i wszędzie brzmiało dumnie, do walki o nowy, socjalistyczny ustrój społeczeństwa, którego

przebieg od granicy na Odrze i Nysie Łużyckiej, biegły poprzez wieś i miasta - jak Polska długa i szeroka - a w 25 tysiącach miejsc czekała na nie zgromadzona w łącznej liczbie z górą 2 milionów młodzieży, aby zameldo-

wać Towarzyszowi Stalinowi o swych osiągnięciach i o swym najwyższym zobowiązaniu, które pozostanie najszlachetniejszym zobowiązaniem wielu pokoleń: żyć i działać tak, jak żył i działał Stalin.

### Stalin - źródło twórczych natchnień

Zródłem twórczych natchnień był Towarzysz Stalin dla przodujących ludzi nauki, techniki, sztuki i kultury radzieckiej, natchnień, które pomagały pokonywać przeszkody bohaterkim zespołom ludzkim i poszczególnym konstruktorom, wynalazcom, użycym, jak również zwykłym, prostym ludziom w ich niełatwych zmaganiach i walce. Zródłem twórczych natchnień stało się dziś imię Towarzysza Stalina dla setek polskich konstruktorów, wynalazców, artystów, malarzy i plastyków, jak również młodych ludzi jeszcze twórców, którzy w swe podarunki dla Towarzysza Stalina wkładali swe tęsknoty i pierwsze, czasem może nieudolne, próby i twórcze poszukiwania nowego wyrazu dla nowej epoki. Ileż gorącej żarliwości zawierają wykonane przez robotników rzeźby z najmniej dogod-

nych dla tego celu materiałów, np. z węgla, soli, cukru itp. oraz modele ich fabryk lub maszyn. Ileż wzruszającego uczucia mieszczą w sobie, wykonane przez chorego na gruźlicę chłopca, sceny z plasteliny lub wznoszące swą najwznioślejszą podarunki dzieci. Ileż pomysłowości, wytrwałości i zapалу wyrażają wykonane przez chłopów polskich z zadziwiającym pietyzmem: obraz Kremla ze słomy, emblematy z ziarnek zbożowych, lub portret wykonany ręcznie przez cieniowanie liter tekstu Konstytucji Stalinowskiej. Nie sposób jest jednak ani ocenić, ani dokonać ściślejszego przeglądu tego mnóstwa utworów, przedmiotów i przejawów, którym polski lud pracujący pragnął uczcić Wielkiego Przodownika Ludzkości, Twórcę nowej epoki, Wodza (Dalszy ciąg na str. 3-ej)

### Na cześć Towarzysza Stalina wspaniałe rekordy produkcyjne

uzyskali najlepsi w Łodzi przodownicy pracy

Nie ma trudu, nie ma zobowiązania jakiego by robotnicy nie podjęli dla uczczenia Towarzysza Stalina. W ciągu trzech dni, Dni Stalinowskiej Pracy, postanowili jeszcze bardziej zwiększyć swą wydajność, jeszcze bardziej podnieść jakość.

Uważniej niż zwykle pochylili się nad warsztatami i maszynami głowy młodych i starych tkaczy, przodek, szwaczek, z większą zaciętością, nie odchodząc ani na chwilę od maszyn, pracowali ślusarze, tokarze, formierze.

Wielu z nich przeszło samych siebie, pobilo wszystkie swe dotychczasowe rekordy. Oto ich nazwiska:

W Ośrodku Konfekcyjnym nr 4 tow. Alicja Grabowska, prasowaczka, przekroczyła swój dotychczasowy rekord o 12 procent. Tow. Maria Frączak, rozkładaczka, zwiększyła swe dotychczasowe wyniki o 25 proc. Druga rozkładaczka, tow. Krzysztopolska, która dotychczas osiągała do 109 procent, w dniu 20 bm. wyrobiła 117 procent, a w dniu 21 do 125

## Generalissimus Stalin odznaczony orderem Lenina

MOSKWA (PAP). - Jak donosi agencja TASS, Prezydium Rady Najwyższej ZSRR wydało następujący dekret:

W związku z 70 rocznicą urodzin Towarzysza J. W. Stalina, biorąc pod uwagę jego wyjątkowe zasługi na polu wzmocnienia i rozwoju Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, budownictwa komunizmu w naszym kraju, rozgromienia najeźdźców niemiecko-faszystowskich i japońskich imperialistów, jak również na

polu odbudowy i dalszego rozwoju gospodarki narodowej ZSRR w okresie powojennym, postanawia się nagrodzić Towarzysza J. W. Stalina orderem Lenina.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

(-) Szvernink

Sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR (-) Gorkin. Moskwa, Kreml, dnia 20 grudnia 1949 roku.

## Stalinowskie Nagrody Pokoju

MOSKWA (PAP) - Dekretem Prezydium Rady Najwyższej ZSRR postanowiono:

1 Ufundować Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za działalność na polu utrwalania pokoju między narodami”.

Nagrody te będą przyznawane obywatelom którejkolwiek krajin świata, niezależnie od ich poglądów politycznych, wierzzeń religijnych i różnic rasowych, za wybitne zasługi na polu walki przeciwko podżegaczom wojennym i o utrwalenie pokoju.

2 Osoby, odznaczone Międzynarodową Nagrodą Stalinowską otrzymają: a) dyplom laureata Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej, b) złoty medal z wizerunkiem J. W. Stalina, c) nagrodę pieniężną w kwocie 100 tysięcy rubli.

3 Międzynarodowe Nagrody Stalinowskie „za działalność na polu

utrwalania pokoju między narodami” przyznawane będą corocznie w ilości od pięciu do dziesięciu przez specjalny Komitet Międzynarodowych Nagród Stalinowskich, powoływany przez Prezydium Rady Najwyższej ZSRR spośród przedstawicieli sił demokratycznych różnych krajów świata.

4 Nagrody przyznawane w rocznicę urodzin J. W. Stalina - 21 grudnia każdego roku.

Pierwsze nagrody przyznać w 1950 roku.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR

(-) Szvernink

Sekretarz Prezydium Rady Najwyższej ZSRR (-) Gorkin.

Moskwa, Kreml, dnia 20 grudnia 1949 roku.

## Rodziny hitlerowskich zbrodniarzy otrzymują majątki - zagrabione na okupowanych terytoriach

BERLIN (PAP). - Jak donoszą z Monachium, ministerstwo finansów prowincjonalnego rządu bawarskiego zakomunikowało wdowie Goeringa, że cały skonfiskowany majątek tego zbrodniarza wojennego zostanie jej zwrócony. Równocześnie toczą się rozmowy z rodzinami innych hitlerowskich zbrodniarzy w sprawie zwrócenia tym rodzinom olbrzymich majątków, zagrabionych w większości przez hitlerowców z okupowanych w czasie wojny terytoriów.

## Załoga PZPW Nr 3 wykonała przed terminem swe Stalinowskie zobowiązania

Jeszcze w listopadzie załoga nasza postanowiła uczcić dzień urodzin Towarzysza Stalina, przesuując termin wykonania rocznego planu produkcji na dzień 21 grudnia. Cała załoga wraz z kierownictwem zakładów stanęła z zakasanyimi rękawami do tej wielkiej kampanii produkcyjnej. Dzięki temu plan został wypełniony nie tylko w terminie, ale nawet o dzień wcześniej tj. w dniu 20 grudnia o godz. 19.30. Do końca zaś roku załoga nasza wykona jeszcze ponad plan 40.000 metrów tkaniny gotowej, przysparzając naszemu państwu 58 milionów zł oszczędności.

S. Warcikowski  
koresp. fabryczny PZPW Nr 3



# Stalin-twórca epoki socjalizmu otoczony jest czcią i miłością narodu polskiego

## Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta - wygłoszone na uroczystym posiedzeniu Ogólnopolskiego Komitetu Uczczenia 70 Rocznicy Urodzin Józefa Stalina

(Ciąg dalszy ze str. 1)

mas pracujących całego świata, Człowieka, którego czczą i którego kochają miliony. „Piękne Two życie jest wzorem, na którym uczyć się be-

da pokolenia ludzkie” — pisali wraz z młodzieżą naszą pisarze i uczeni polscy. Nie można lepiej uczcić pięknego i wspaniałego życia Towarzysza Stalina, jak tylko biorąc je za wzór i przykład.

bie wysoką wiedzę społeczną z niezwykłym harem rewolucyjnym i z doświadczeniem organizacyjnym międzynarodowego ruchu robotniczego. Nigdy teoria nie rozchodziła się u nich z czynem i z doświadczeniem praktycznym. W oparciu o doświadczenie rozwijali swe wielkie myśli teoretyczne.

„Historia — pisał Towarzysz Stalin przed 30 laty — zna wodzów proletariackich, wodzów burżuazyjnego czasu, wodzów — praktyków, ofiarnych i śmiałych, lecz słabych w teorii. Masy nie przedko zapominają imiona takich wodzów. Takimi byli np. Lassalle w Niemczech, Blanqui we Francji. Lecz ruch w ogóle nie może żyć samymi tylko wspomnieniami, potrzebne mu są: jasny cel (program), twarda linia (tatyka).

Są i innego rodzaju wodzowie, wodzowie okresu pokojowego, silni w teorii, lecz słabi w sprawie organizacji i roboty praktycznej. Tacy wodzowie są popularni tylko w górnej warstwie proletariatu i to tylko do pewnego czasu. Z nadejściem epoki rewolucyjnej, gdy od wodzów wymagane są rewolucyjno-praktyczne hasła, teoretycy schodzą ze sceny ustępując miejsca nowym ludziom. Takimi byli np. Plechanow w Rosji, Kautsky w Niemczech.

znanie ułatwiają nauki przyrodnicze, również wszystkie zjawiska społeczne podlegają określonym prawom rozwoju społecznego, których poznanie ułatwia nowoczesna, najbardziej przodująca nauka społeczna — marksizm - leninizm. Leninizm opiera się całkowicie na zasadach marksizmu, ale jest jego dalszym rozwinięciem odpowiednio do nowych warunków rozwoju. Leninizm — to marksizm epoki imperializmu i rewolucji proletariackiej.

### Życiorys, który uczy miliony ludzi, jak żyć i jak walczyć

Wzór i przykład życia Towarzysza Stalina porusza dziś serca setek milionów ludzi na wszystkich obszarach naszego globu. Obraz życia i walki Towarzysza Stalina budzi gorącą falę uczuć w milionach serc, roznieca zapalaczy wśród wszystkich producentów i robotników, chłopów i inteligencję, przez wszystkich producentów i pospółch ludzi naszego kraju bez względu na ich wiek i płeć.

linia pomaga ludziom prostym, często ludzkom nieoświeconym uchwycić i zrozumieć najgłębszy sens, rewolucyjny i arcydziełki sens nauki marksizmu-leninizmu, nauki Lenina i Stalina, rewolucyjny i twórczy sens walki klasowej i budownictwa socjalistycznego.

„Gdy się poznaje życiorys Józefa Stalina, założenia i teorie — zdawało by się abstrakcyjne — przyoblekają konkretny, bliski, zrozumiały kształt, podnoszą człowieka, uszlachetniają, mobilizują do walki o lepsze jutro.

„Aby utrzymać się na stanowisku wodza rewolucji proletariackiej i proletariackiej partii, trzeba ba łącząc w sobie siłę teoretyczną z praktyczno-organizacyjną doświadczeniem ruchu proletariackiego”.

Towarzysz Stalin rozwijał dalej teorię marksizmu-leninizmu odpowiednio do nowych warunków rozwoju po zwycięstwie rewolucji proletariackiej, odpowiednio do warunków budowy nowego ustroju społecznego, odpowiednio do warunków wycięcia tego ustroju, tj. zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Towarzysz Stalin jest zwycięskim wodzem i twórcą

nowej epoki — epoki socjalizmu. Ta nowa epoka, ta, w narodzinach której mamy szczęście uczestniczyć czynnie — przyspiesza nieporównanie rozwój społeczeństwa ludzkiego. Dla nas, ludzi tej nowej epoki, jest rzeczą wprost nieodzowną dorównać swą świadomością jej szybkości, mądrością, poważą, siłą, od wszystkich poprzednich, że człowiek świadomie i planowo wyznacza odłam kierunek rozwoju społecznego, sam świadomie i planowo ustala prawa tego rozwoju. W epoce socjalizmu człowiek umie coraz skuteczniej panować nad żywiołowością zjawisk i wydarzeń. Zrywa raz na zawsze z wszelką nie wolą i przemocą, staje się wolnym i świadomym twórcą dalszego ciągu dzieł społecznych, wyznacza kierunek historii, przestaje raz na zawsze być jej bezwolnym, ślepy i nieszczęśliwym obiektem.

Poznanie tego wielkiego życia pełnego walki i zmagania z przeciwnościami, nieodparta, urzekająca siła płynąca z jego twardości, męskości i jak że głęboko ludzkiej postawy w chwilach najtrudniejszych dla naszego pokolenia, czyni go szczególnie drogim i bliskim.

Ten wielki i głęboko owocny ruch masowy poznawania życia, walki rewolucyjnej oraz działalności naukowej i praktycznej Towarzysza Stalina — to najcenniejszy wyraz zrozumienia wielkości Jego roli w kształtowaniu nowej epoki, która wniosła przełom w życie i dzieje wielu narodów, która toruje nowe drogi rozwoju całej ludzkości, która odsłania nowe możliwości twórcze w życiu każdej jednostki.

### Stalin — mistrz rewolucyjnej teorii i praktyki

### Łączność polskiego ruchu rewolucyjnego z walką Lenina — Stalina

### Twórca nowej ery ludzkości

W życiu i działalności Towarzysza Stalina stopiły się w zdumiewającą jedność najwyższe osiągnięcia produkcyjne i najwyższe osiągnięcia rewolucyjnych przeobrażeń społecznych.

Wspominając o pierwszym zetknięciu się z Leninem Towarzysz Stalin mówi o tym w sposób szczególny: „Znajomość się z działalnością rewolucyjną Lenina z końca lat dziewięćdziesiątych i szczególnie po roku 1901, po wydaniu „Iskry”, dało mi przekonanie, że w osobie Lenina mamy człowieka niezwykłego. Nie był on wówczas w moich oczach zwykłym kierownikiem partii, był jej faktycznym twórcą, kierownikiem wyższego typu, orłem górskim, nieznającym lęku w walce i śmiało prowadzącym partię na przód po niezbadanych drogach rosyjskiego ruchu rewolucyjnego”.

Cała działalność Towarzysza Stalina, jak przedtem działalność Lenina, stanowi wzór wiązania teorii z doświadczeniem praktycznym — organizacyjnym. Właśnie na podstawie doświadczeń stosunków społecznych i walki klasowej w Rosji na przełomie 20-go stulecia Lenin i Stalin rozwinieli dalej marksistowską teorię o sojusznikach proletariatu i jego hegemonii w rewolucji burżuazyjno — demokratycznej, jak również teorie o nieuniknionym przetrzaniu rewolucji burżuazyjno — demokratycznej w rewolucję proletariacką w warunkach, gdy hegemonem rewolucji jest klasa robotnicza. W oparciu o tę teorię, która wniosła głęboki przełom w strategię i tatykę całego międzynarodowego ruchu robotniczego — leninizm organizował sojusz robotniczo-chłopski i walkę narodów uciskanych pod kierownictwem klasy robotniczej. Strategia i tatyka leninizmu polegała na wyśledzeniu i skupieniu w kierunku ruchu robotniczego i skupienia pod swym przewodnictwem wielkich rezerw rewolucyjnych, które tkwiły w najszerszych warstwach ludowych, w milionowych masach chłopstwa i drobnojeszczaństwa, w masach uciskanych i wyzyskiwanych przez imperializm. Dopiero teoria i praktyka leninizmu poruszeniem tych mas nadała kierunek rewolucyjny, jasność celów i dążeń, jak również formy organizacyjne. Rady delegatów robotniczych, chłopskich i żołnierskich były rewolucyjną formą sojuszu robotniczo — chłopskiego i zarazem formą dyktatury proletariatu tu o zwycięstwie Rewolucji Październikowej.

kończono i ugruntowane mocno i trwale. Wyczone formule i hipotezy przekształcały się w dogmaty, których nienaruszalność stała się dla nich nacelną zasadą, choćby na wet rzeczywistość jawnie przeczyła ich światopoglądowi. Tego rodzaju skostniałe „wyształcenie” jest wielką przeszkodą w życiu i staje się twierdzą wszelkiego wstecnictwa. Bywa tak i z praktykami, którzy nie doceniają teorii: pozostają oni w tył, opóźniają się w rozwoju, stają się oporą dla oportunizmu. Oportunizm czepia się często starych, oderwanych już od życia wniosków i twierdzeń, przekształca je w dogmaty, trzyma się ich kurczowo nawet wówczas, gdy nowe doświadczenia dawno już wybiły naprzód i rozdziły potrzebę nowych, ogólniejszych teoretycznych, nowych wniosków, nowych tatyki. Oportunizm — to największa tama i przeszkoda w rozwoju społecznym i w rozwoju jednostki. Marksizm — leninizm prowadzi nieubłaganą walkę z oportunizmem, sekularizmem, z rozrywaniem jedności między teorią i praktyką, między słowem i czynem. W tym właśnie tkwi olbrzymie źródło siły twórczej marksizmu — leninizmu. „Żeby się nie mylił w polityce — mówił Tow. Stalin — trzeba patrzeć naprzód, a nie wstecz”. „Trzeba być rewolucjonistą, a nie reformistą”. „nie należy zaciemniać sprzeczności ustroju kapitalistycznego, lecz trzeba je ujawniać i rozwijać, nie należy tłumić walki klasowej, lecz trzeba ją doprowadzać do końca”. Trzeba stosować nieprzejednaną klasową politykę proletariacką... a nie ugodową politykę „wzrastania” kapitalizmu w socjalizm”.

Dla całego międzynarodowego ruchu robotniczego teoria i tatyka rewolucyjna Lenina i Stalina uwienczona zwycięstwem rewolucji proletariackiej miała i ma do dziś dnia olbrzymie przełomowe znaczenie.

stawność interesów wyzyskiwaczy, ich wzajemne dążenia zaborcze, na przestrzeni kilku stuleci były źródłem i przyczyną podziału, ucisku oraz wrogoci wzajemnej. Klasa robotnicza obywateli krajów odrzucała właśnie narodowościowe, widziała wyraźnie wspólnych wrogów proletariatu wśród wyzyskiwaczy i rozumiała konieczność współdziałania.

Przez tysiąclecia, rodząc niedolę i cierpienia, rozwijał się proces pogłębienia się przeciwieństw społecznych. Tęsknota człowieka ku wolności rozbiła się o zmienność, lecz wciąż brutalne formy tyranii klasowej. Praca — źródło twórczego postępu człowieka — stała się podstawą jego ucimienia i niewoli. Gromadzenie bogactw przez klasy posiadające stało się przyczyną wyzłędzenia i nędzy ludu pracującego. Na szczyku kapitalizmu zdobyte wiedzy i techniki zamieniały się w katastrofę głodu i bezrobocia dla klasy robotniczej. Nierównomierność rozwoju ekonomicznego pogłębiała rywalizację kapitału na arenie międzynarodowej, porażając świat raz po raz w katastrofę wojen i zbrodniczej zagłady milionów istnień ludzkich. Nienawidź rozdziałała narody, a idea braterstwa była tylko ukrytym marzeniem producentów ludzi i nieszczęśliwą tęsknotą mas wyzyskiwanych.

Wspominając o pierwszym zetknięciu się z Leninem Towarzysz Stalin mówi o tym w sposób szczególny: „Znajomość się z działalnością rewolucyjną Lenina z końca lat dziewięćdziesiątych i szczególnie po roku 1901, po wydaniu „Iskry”, dało mi przekonanie, że w osobie Lenina mamy człowieka niezwykłego. Nie był on wówczas w moich oczach zwykłym kierownikiem partii, był jej faktycznym twórcą, kierownikiem wyższego typu, orłem górskim, nieznającym lęku w walce i śmiało prowadzącym partię na przód po niezbadanych drogach rosyjskiego ruchu rewolucyjnego”.

Wielkość geniuszu Lenina i Stalina wyraża się najsilniej w najsłabszym powiązaniu teorii z praktyką rewolucyjną i odwrotnie — praktyki rewolucyjnej z teorią. Dlatego właśnie teoria marksizmu — leninizmu jest taka żywa i twórcza. Nie ma w niej żadnego rozdźwięku z życiem — rozdźwięku tak zwykłego w działalności nie tylko wielu pseudo — uczonech burżuazyjnych, u których ten rozdźwięk wypływa często z wad i błędów metody badawczej, ale i u wielu zwykłych ludzi, którzy nie doceniają przeważnie znaczenia teorii w swej pracy. W swej działalności praktycznej. Przyjął się zwyczaj np. u inteligentów wychowanych w dawnych tradycjach warunkach, że po skończeniu studiów w uczelni średniej czy wyższej, wykształcenie swoje uważają oni za u-

Zaden ustrój społeczny nie zszedł ze sceny dziejowej bez oporu, bez ostrej i śmiertelnej walki. Poglądy o samoradnym, żywiołowym, harmonijnym i bezbolesnym rozwoju społeczeństwa są zwykłym oszustwem klas pasywnych, są obroną ich interesów, próbą usprawiedliwienia ich panowania. Poglądem tym przeoczy cała dotychczasowa historia rozwoju społecznego, historia walk klasowych.

Ale dla polskiej klasy robotniczej doświadczenia i nauki leninizmu były szczególnie ważne. Polski ruch robotniczy bowiem nie tylko rozwijał się w podobnych warunkach, ale od początków swego rozwoju znajdował się w bliskiej i bezpośredniej łączności z rewolucyjnym ruchem rosyjskiej klasy robotniczej. Pierwsze formy organizacji politycznej klasy robotniczej przypadają mniej więcej w tym samym czasie w Polsce, co i w Rosji. Wzajemnie oddziaływały polityczne typy pierwszych form organizacyjnych w obu krajach wynika jasno z dokumentów historycznych. Akurat 70 lat temu w 1879 r. roku urodził Towarzysz Stalin, powstała w Petersburgu pierwsza polityczna organizacja robotnicza p. n. „Związek Północny Robotników Rosyjskich”. Powstanie tej organizacji „dało sposobność robotnikom warszawskim do zamanifestowania solidarności swojej z proletariatem rosyjskim”.

Polscy rewolucyjni ruch robotniczy, który przejął najsłabsze tradycje polskich ruchów demokratycznych 19-go stulecia i widział realizację swych marzeń „w walce o naszą wolność i naszą”, polski ruch rewolucyjny umocnił na przestrzeni dziesięcioleci głęboką więź ideową z partią Lenina i Stalina.

I dopiero marksizm uzbroił idee społeczne w potężny oręż produkcyjnej nauki i w niezawodną rewolucyjną metodę walki. Posiugując się tym orężem klasa robotnicza rosła w siły wśród coraz ostrzejszych walk klasowych. Na progach nowego stulecia na czele wielkiej międzynarodowej armii proletariackiej stanął Lenin, genialny wódz, uczeń i następca Marksa i Engelsa, twórców socjalizmu naukowego. Lenin rozwinął i wzbogacił teorię marksizmu w nowym okresie kapitalizmu, w którym wypukliły się i obnażyły ze szczególną jaskrawością wszystkie jego przeciwieństwa wewnętrzne oraz jego pasywność, gnijące cechy. Ten nowy okres nazwał Lenin imperializmem — ostatnim etapem rozkładu kapitalizmu, okresem wojen i rewolucji społecznych. Przygotowując klasę robotniczą do szturmu na zmurszałe twierdze tyranii kapitalistycznej Lenin stworzył partię nowego typu, partię świadomych, zdecydowanych,

„Ludzie — mówił Lenin — zawsze byli i zawsze będą głupiutkimi ofiarami oszustwa i oszukiwaniami samych siebie w polityce, dopóki nie nauczą się pod wszelkimi moralnymi, religijnymi, politycznymi, społecznymi frazesami, oświadczeniami, obietnicami, odnajdywać interesów tych lub innych klas”.

### Stalin — zwycięski wódz epoki socjalistycznej

Plechanow pisze o tym w następujący sposób: „Robotnicy warszawscy powitali organizację petersburską adresem, w którym mówili, że robotnicy powinni wnieść się nad własne narodowościowe i dążyć do ogólnoludzkich celów”. „Związek odpowiedział im w podobnym duchu, wyrażając nadzieję rychłego zwycięstwa nad wspólnymi wrogami i oświadczając, że nie odziedla swojej sprawy od sprawy robotników całego świata”.

Umocnił braterstwo i solidarność w wielkich walkach masowych i na barykadach 1905 roku umocnił ją i utrzymał — mimo klęsk i niepowodzeń — w następnych dziesięcioleciach — w ciężkiej walce z reżimem sanacyjno — faszystowskim. Umocnił ją i pogłębił w najtrudniejszych latach okupacji hitlerowskiej. Umocnił ją i pogłębił, gdy dzieki rewolucyjnej pomocy kraju socjalizmu objął władzę w Polsce i odnosi zwycięstwa nad swym wrogiem klasowym, nad kapitalizmem i buduje podstawy socjalizmu w Polsce.

# Uroczyste posiedzenie Ogólnopolskiego Komitetu Uczczenia 70 Rocznicy Urodzin Generalissimusa Stalina

Warszawa (PAP). W dniu 20 grudnia br. odbyło się w Teatrze Polskim w Warszawie uroczyste posiedzenie ogólnokrajowego Komitetu Uczczenia 70-lecia Urodzin Józefa Stalina — z udziałem czołowych przedstawicieli ludzi pracy miast i wsi, Odrodzonego Wojska Polskiego, wybitnych przedstawicieli nauki, kultury i sztuki z całej Polski. Przewodniczył uroczystemu posiedzeniu przewodniczący Komitetu, Prezydent R. P. BOLESŁAW BIERUTA — przewodniczący Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. W posiedzeniu wzięli udział członkowie Rady Państwa i Rządu, generałowie, przedstawiciele naczelnych władz Partii i stronnictw politycznych oraz bohaterowie pracy odznaczeni orderem „Budowniczych Polski Ludowej” i orderem „Sztandar Pracy”.

Przy dźwiękach hymnów narodowych Polski i Związku Radzieckiego uroczyste posiedzenie otworzył przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Uczczenia 70-lecia urodzin Józefa Stalina, Prezydent Bolesław Bieruta.

Cisza zapada dopiero wówczas, gdy przewodniczący Ogólnokrajowego Komitetu Obchodu 70-lecia urodzin Józefa Stalina, Prezydent R.P. Bolesław Bieruta — przewodniczący KC PZER rozpoczyna przemówienie. (Tekst przemówienia podajemy osobno).

„Ludzie — mówił Lenin — zawsze byli i zawsze będą głupiutkimi ofiarami oszustwa i oszukiwaniami samych siebie w polityce, dopóki nie nauczą się pod wszelkimi moralnymi, religijnymi, politycznymi, społecznymi frazesami, oświadczeniami, obietnicami, odnajdywać interesów tych lub innych klas”.

### Stalinowski program rozwiązania narodowościowego

„Leninizm dowiodł — pisał Towarzysz Stalin — a wojna imperialistyczna i rewolucja w Rosji potwierdziły, że kwestia narodowa może być rozwiązana tylko w związku z rewolucją proletariacką i na gruncie tej rewolucji, że droga zwycięstwa rewolucji na Zachodzie prowadzi poprzez sojusz rewolucyjny z ruchem wyzwoleńczym kolonii i krajów zależnych, przeciw imperializmowi. Kwestia narodowa jest częścią ogólnego zagadnienia rewolucji proletariackiej, częścią zagadnienia dyktatury proletariatu”. (Zagadnienia leninizmu, str. 54). Zgodnie z tą teorią już nazajutrz po rewolucji marcowej w 1917 roku Piotrogrodzka Rada Delegatów wystąpiła z inicjatywą bolszewików z „ordędziem do narodu polskiego”, które oznajmiało, że „Polska ma prawo do całkowitej niepodległości pod względem państwowo — międzynarodowym”. Zgodnie z tą teorią rozwijana została kwestia narodowa na jednej szóstej części świata, w Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

„Ludzie radzieccy uważają, że każdy naród — wszystko jedno, wielki czy mały — ma swoje jakościowe cechy, swoją specyfikę, która należy tylko do niego i której nle mają inne narody. Cechy te stanowią ów wkład który wnosi każdy naród do wspólnego skarbcza kultury światowej i pomaża go, wzbogaca go. W tym sensie wszystkie narody — i małe i wielkie — są w jednakowej sytuacji i każdy naród równy jest znaczeniem któremukolwiek innemu narodowi”.

Zwzonił się potężny okrzyk: „Niech żyje Wielki Przyjaciel Polski, Józef Stalin!” „Stalin, Bieruta, Stalin, Bieruta” — skandali zebrań.

Zebrań powstają z miejsc. Z tysięcy głosów potężny okrzyk: „STALIN, STALIN”, wszystkie oczy wpatrzone są w popiersie Józefa Stalina, widniejące w potokach światła na tle czerwieni zwycięskich robotniczych sztandarów.

„Niech żyje wiecysta przyjaźń na rodów Związku Radzieckiego i narodu polskiego!” — brzmiał potężny okrzyk, gdy Prezydent Bieruta cytując słowa Wielkiego Przyjaciela narodu polskiego, wygłoszone z okazji podpisania polsko — radzieckiego układu o

Przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy. Długotrwała owacja zrywa się, gdy z mównicy padają słowa: „WALKA O POKÓJ, WALKA, KTÓREJ PRZEWODZI WIELKI, NIEZŁOMNY STALIN — ZWYCIĘZCZY!” Prezydent kończy przemówienie, przekazując Generalissimusowi Stalinowi życzenie milionów Polaków: „Żyj nam długo w pełni sił i zdrowia, ku radości ludu pracującego całego świata, Kochany Nasz i Drogi Towarzysz Stalin!”

„Ludzie radzieccy uważają, że każdy naród — wszystko jedno, wielki czy mały — ma swoje jakościowe cechy, swoją specyfikę, która należy tylko do niego i której nle mają inne narody. Cechy te stanowią ów wkład który wnosi każdy naród do wspólnego skarbcza kultury światowej i pomaża go, wzbogaca go. W tym sensie wszystkie narody — i małe i wielkie — są w jednakowej sytuacji i każdy naród równy jest znaczeniem któremukolwiek innemu narodowi”.

O charakterze narodu, o Jego sile twórczej decyduje ustrój społeczny, w którym te narody żyją i rozwijają się. Imperializm usiłuje zburzyć wszelką samodzielną i niepodległą narodów małych i podporządkować je celom polityki imperialistycznej. Dla tego celu propaguje dziś teorię kosmopolityzmu, t. zn. wszechwładzy oligarchii imperialistycznej nad potrzebami i interesami podległych jej narodów. Socjalizm wydobyla i rozwija specyficzne cechy jakościowe, wszelkie właściwości i wartości kulturalne narodów wielkich, jak i małych, aby pomażać i wzbogacać wspólny skarbczyk kultury ogólnoludzkiej.

(Ciąg dalszy na str. 5)



# MASY PRACUJĄCE CAŁEGO ŚWIATA obchodzą z radością Dzień Urodzin Generalissimusa Stalina

Ze wszystkich krańców świata napływają depesze o uroczystościach ku czci 70-lecia urodzin Generalissimusa Józefa Stalina.

Cała ludzkość złożyła hołd Wielkiemu Wodzowi obozu pokoju, Nauczycielowi mas pracujących.

Obchody i uroczystości ku czci Do stożnego Jubilatą przekształciły się w żywe manifestacje setek milionów ludzi na rzecz przyjaźni z bohaterami Związkiem Radzieckim, przetrwały się w manifestacje głębokich uczuć miłości i uwielbienia dla Józefa Stalina — Wielkiego Bohownika o pokój i socjalizm.

Imię Stalina wyraża wielkość zwycięskiego Związku Radzieckiego i prowadzi ludzkość do walki o lepszą przyszłość, o szczęście ludzkości we wszystkich zakątkach świata. We wszystkich językach brzmią słowa: „NIECH ŻYJE DŁUGIE LATA KU RADOŚCI CAŁEJ PRACUJĄCEJ LUDZKOŚCI WIELKI WÓDZ, NAUCZYCIEL I PRZYJACIEL JÓZEF STALIN!”

POD MĄDRYM KIEROWNICTWEM WIELKIEGO STALINA — NAPRZÓD DO KOMUNIZMU!”

## Mongolska Republika Ludowa

ULAN-BATOR: Prezydium Zgromadzenia Narodowego Mongolskiej Republiki Ludowej postanowiło nadać Józefowi Stalinowi tytuł Bohatera Mongolskiej Republiki Ludowej, z wręczeniem orderu Sube-Batora.

## General Korczyc mianowany wiceministrem Obrony Narodowej

WARSZAWA (PAP). — Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej mianował wiceministrem Obrony Narodowej szefa sztabu generalnego gen. broni Władysława Korczycę.

Złotej Gwiazdy — Orderu Bohatera. Zgromadzenie Narodowe MRL postanowiło również nadać miano Stalina Ulan-Batorskiej Magistrali kolejowej, Państwowej Bibliotece Centralnej i 12 jednostce wojsk pogranicznych.

## Związek Radziecki UROCYSTE POSIEDZENIE MINISTERSTWA SIŁ ZBROJNYCH ZSRR

MOSKWA: W Centralnym Teatrze Armii Radzieckiej odbyło się uroczyste posiedzenie Ministerstwa Sił Zbrojnych ZSRR, poświęcone 70-leciu urodzin Generalissimusa Stalina.

W prezydium oraz na sali zajęli miejsca marszałkowie Związku Radzieckiego, generałowie, admirałowie i oficerowie Armii Radzieckiej. Posiedzenie zajął minister Sił Zbrojnych ZSRR marszałek Związku Radzieckiego Wasiliewski.

Goście życzenia dla Wielkiego Socjalizanta, w imieniu poszczególnych broni, złożyli: w imieniu generałów, admirałów i oficerów Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych ZSRR — generał Armii Sztelenko, w imieniu Sztabu Głównego i dowództwa wojsk lądowych — generał-pułkownik Malinin, w imieniu Sztabu Głównego i dowództwa wojsk lotniczych — generał-pułkownik lotnictwa Zigariew, w imieniu Sztabu Głównego marynarki wojennej — admirał Oktjabrski, w imieniu dowództwa artylerii — marszałek artylerii Czistiakow, w imieniu dowództwa wojsk pancernych i zmotoryzowanych marszałek Bogdanow, w imieniu Głównego Zarządu Politycznego — generał-pułkownik Kuźniecowa.

Wśród ogromnego entuzjazmu przyjęto tekst depeszy powitalnej do Józefa Stalina.

## WYKONANIE ZOBOWIĄZAŃ NAJPIĘKNIJSZY PODARUNEK NARODU RADZIECKIEGO DLA JÓZEF STALINA

MOSKWA: W dzień urodzin Józefa Stalina masy pracujące Związku

Radzieckiego podsumowały wyniki współzawodnictwa socjalistycznego, podjętego ku czci tej historycznej daty.

## O WYKONANIU ZOBOWIĄZAŃ DONOSZA:

Moskiewskie Zakłady Metalurgiczne „Sierp i Młot”, robotnicy przedsiębiorstw metalurgicznych i hutniczych południowego Uralsu, robotnicy Czelabińskich Zakładów Traktoriowych im. Stalina górnicy zjednoczenia „Czelabinskugol”, górnicy Zagłębia Donieckiego i przedsiębiorstwa przemysłowe Kijowa.

O wspaniałych sukcesach — przedmiotowym wykonaniu planów produkcyjnych donoszą z Mińska i Tbilisi, meldują tkacze Zakładów Iwanowskich, robotnicy Leningradu, Litwy, Łotwy i Estonii, oraz zakłady przemysłowe republik środkowoazjatyckich.

Ze wszystkich krańców Związku Radzieckiego nadchodzą meldunki o wykonaniu zobowiązań podjętych przez koleżanek i pracowników rolnictwa.

Bohaterski naród radziecki w darze swojemu Wodzowi i Nauczycielowi złożył najpiękniejszy podarunek — przedterminowe wykonanie zobowiązań produkcyjnych, wzmocnienie potencjału gospodarczego kraju radzieckiego.

## Czechosłowacja UROCYSTA AKADEMIA W PRADZE

PRAGA: W Pradze odbyło się uroczyste posiedzenie Zgromadzenia Narodowego Republiki, na którym obecny był prezydent Republiki Gottwald, członkowie rządu z premierem Zapoletką, przedstawiciele korpusu dyplomatycznego na czele z ambasadorem ZSRR w Czechosłowacji Silinem, generałowie, przewodniczący pracy oraz przedstawiciele organizacji społecznych i młodzieżowych.

Przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina, wygłosił

przewodniczący Zgromadzenia Narodowego — dr John.

Wśród olbrzymiego entuzjazmu uchwalamo tekst depeszy powitalnej do Józefa Stalina.

## Bułgaria WARNA — MIASTEM IMIENIA STALINA

Po manifestacji ludności miasta odbył się wielki wiec, na którym przemawiał członek Biura Politycznego Komitetu Centralnego Bułgarskiej Partii Komunistycznej — W. Popow. Wśród olbrzymiego entuzjazmu zgromadzonych wystosowano depeszę powitalną do Józefa Stalina.

## Węgry WĘGIERSKIE MASY PRACUJĄCE KU CZCI STALINA

BUDAPEST: Robotnicy budapesteńskich zakładów elektrotechnicznych

„Ganz”, wykonali zobowiązania podjęte ku czci Wielkiego Jubileusz.

Z całego kraju napływają meldunki o licznych uroczystościach, akademiach i wiecach z okazji wielkiego święta — dnia urodzin Józefa Stalina.

## Włochy LUD WŁOSKI W HOLDZIE STALINOWI

RZYM: Ambasada radziecka w Rzymie otrzymuje setki depesz i listów, w których masy pracujące

## Delegacje zagraniczne w Moskwie

MOSKWA: Na uroczystości 70-lecia urodzin Józefa Stalina przybyły do stolicy Związku Radzieckiego liczne delegacje mas pracujących całego świata.

Poza znajdującymi się już delegacjami do Moskwy przybyła delegacja węgierska, w składzie Palmiro Togliatti i P. Seccia.

Włoch przekazują serdeczne życzenia i pozdrowienia Józefowi Stalinowi z okazji 70-lecia Jego urodzin.

Depesze i listy nadsyłają organizacje partii komunistycznej, robotnicy zakładów przemysłowych, młodzież i demokratyczne organizacje kobiece.

## Chiny WIELKI WIEC W SZANGHAJU

SZANGHAJ: W Szanghaju odbył się wielki wiec członków Chińskiej Partii Komunistycznej, z okazji 70-lecia urodzin Józefa Stalina.

Liczni mówcy podkreślili, że zwycięstwo rewolucji chińskiej jest nierozzerwalnie związane z nauką Stalinowską.

# Sejm Ustawodawczy Polski Ludowej łączy się z całym narodem w holdzie dla Wielkiego Jubilatą

## Uroczyste posiedzenie Sejmu Generalissimusa STALINA w dniu 70 rocznicy urodzin

W nastroju podniosłej powagi Sejm Rzeczypospolitej w obecności Prezydenta Bolesława Bieruta uczcił 70 rocznicę urodzin Generalissimusa Józefa Stalina.

Wielkie popiersie Stalina na tle czerwieni przykuwa wzrok przedstawicieli narodu polskiego. Zdawało się jak gdyby sam Józef Stalin był między nami, patrzył na nasze dzieło, na nasze osiągnięcia.

ktoś są zasługą Jego nauki, Jego przykładu. Jego serdecznej pomocy.

I w istocie Stalin był w sercach i myślach przedstawicieli ludu polskiego podczas uroczystego posiedzenia Sejmu Rzeczypospolitej. Jego to nauka przepojone były słowa i myśli, zawarte w przemówieniach marszałka Sejmu i prezesa Rady Ministrów. Naukom i przykładowi człowieka którego imieniem nazwano wiek XX serdeczną zgotował owacje naród polski przez swych przedstawicieli. Jemu słubował naród

polski przez swych przedstawicieli wernie iść drogą wskazaną przez Stalina, drogą wiedzącą do trwałego pokoju, do nieskrepowanego rozwoju, do rzeczywistej siły państwa, dobrobytu i szczęścia ludzi pracy.

Tylko jeden był punkt porządku dziennego Sejmu: uczczenie 70 rocznicy urodzin Wielkiego Stalina. Ale ten punkt wypełniony był skondensowaną treścią naszych dążeń i naszej pracy. Naród polski uczcił człowieka, którego nauki są siłą napędową naszych osiągnięć.

# Zeznania świadków i ekspertów potwierdzają w całej rozciągłości akt oskarżenia przeciwko dyplomatom francuskim w Polsce

Wrocław (PAP). W piątym dniu procesu agentów wywiadu francuskiego przed Wojskowym Sądem Rejonowym we Wrocławiu, ekspert u stali niezbicie, że ujawnione w toku rozprawy dokumenty, których autorstwa wypiera się Yvonne Bassaler, są przez nią własnoręcznie sporządzone.

Świadczenie przedstawił szczególnie „nieoficjalnej” działalności francuskiej misji poszukiwań, która wykorzystywała gościnność Polski dla prowadzenia akcji szpiegowskiej na wielką skalę. Świadczenie stwierdził, że akcją tą kierowali czworo dyplomaci francuscy w Warszawie. Obywatel francuski EDWARD

WALCZYK, zeznał, iż w roku 1946 został przyjęty do pracy we Francuskiej Misji Poszukiwań i Reparatywnych. Przed zaangażowaniem na tłumacza, szefa misji, kapitan Pallandre, kazał mu podpisać zobowiązanie, stwierdzające: „Ja, niżej podpisany, wierny państwu francuskiemu, obowiązuję się przekazywać wszelkie uzyskane informacje wojskowe, polityczne i gospodarcze”.

## Pod płaszczkiem ekshumacji zwłok

Świadek znajdował się pod bezpośrednimi rozkazami zastępcy szefa misji, kapitana Massonet, który

polecił mu zbierać wszelkie informacje o obiektach wojskowych, szlachkach kolejowych i idących przez nie transportach. Członkowie Misji kołturalni, w zupełnej swobodzie poruszali się po Polsce, gdyż oficjalnym celem ich prac było odnajdywanie grobów poległych obywateli francuskich oraz repatriacja jeńców — Francuzów, którzy znajdowali się jeszcze na terenie Polski.

W istocie jednak — mówi świadek Walczyk — głównym zadaniem „nieoficjalnej” Misji było wypełnianie specjalnych map, które nadchodziły z Paryża, informacjami natury szpiegowskiej. Odpowiednie wskazówki dawano personelowi Misji na odprawach u jej szefa kpt. Pallandre. W odprawach tych uczestniczyli m. in. atache wojskowy, gen. Tessier, pierwszy sekretarz ambasady francuskiej Raymond La porte, wicekonsul Boite, oraz po rucznicy Faudry i Lecrivain. Świadek nadmienia, że zdobyte informacje szpiegowskie, kpt. Pallandre przekazywał p. Lapor te, który — jak stwierdza Walczyk — zajmował się przygotowaniem poczty dyplomatycznej do wysyłki do Francji.

## Dyplomaci werbowali płatnych szpiegów

Świadek JAN SALAMON zatrudniony był jako tłumacz na lotnisku Okęcie w Warszawie, gdzie zetknął się z francuskim personelem lotniczym i przez mechanika Vallois skontaktowany został z mjr. Humm. Na prośbę Humma, świadek udzielił mu informacji o lotnictwie polskim, za co otrzymał dwadzieścia dolarów oraz dwadzieścia tysięcy złotych.

We Wrocławiu świadek otrzymał od oskarżonej Yvonne Bassaler konkretne polecenia szpiegowskie, które wykonał, przekazując jej następnie zdobyte materiały.

Innym agentem wywiadu francuskiego był świadek Bernard Klabiszewski, który uprzednio w randze kaprała hitlerowskich sił zbrojnych, brał udział w kampanii przeciw ZSRR, do chodząc — jak zeznał — aż do Kaukazu. Po wojnie zerwał go do pracy w wywiadzie sekretarz konsulatu francuskiego we Wrocławiu, Jaleszyński.

Świadek dostarczył informacji o ruchach wojsk w rejonie Świdnicy i o samolotach, a także notował numery samochodów wojskowych.

Numerami samochodów wojskowych interesowała się również w polecenie wywiadu francuskiego, Maria Małkowska — Kubisiak, żona oskarżonego Jana Kubisiaka. Dostarczała ona swym mocodawcom wiele informacji szpiegowskich z różnych dziedzin, składając je na ręce Bassaler.

Pracując w Centrali Rybnej, świadek zbierała dane o zgłaszających się do odbioru towaru przedstawicielach jednostek wojskowych, w celu ustalenia ich miejsca postoju i określenia — na podstawie zapotrzebowań — przypuszczalnych składów osobowych. Stwierdziła ona, że konsul Monge wiedział o szpiegowskiej działalności Bassaler.

Brat oskarżonego Kubisiaka — Jacek Kubisiak, oświadczył Sądowi, że dostarczył wywiadowi francuskiemu kilku informacji.

Do Wrocławia wezwał go jego brat, który wiedział o zapotrzebowaniu na agentów, a który — jak mówi Jacek Kubisiak, — ku wesołości publiczności — „nie chciał, aby kto inny zarobił”.

Świadek Maria Kubisiak — siostra oskarżonego — nie mogła wskutek choroby stanąć przed sądem, wobec czego odczytano jej zeznanie. Maria Kubisiak, która była pracownicą konsulatu francuskiego we Wrocławiu, potwierdziła szczegóły „nieoficjalnej” pracy placówki konsularnej, w której była zatrudniona, obciążając swymi zeznaniami oskarżonych Ivone Bassaler i Feldeisena.

Ostatni świadek, Leszek Mańkowski, zeznał, że spotkał się pewnego dnia w Walbrzychu z oskarżonym Bukisowem. Bukisow wypyttywał świadka o obecnego przy tej rozmowie wspólnego ich znajomego nazwiskiem Helmecki o obiekty wojskowe, znajdujące się w tych okolicach. Zarówno świadek jak i Helmecki poinformowali Bukisowa w miarę możliwości o zgodzili się na jego propozycję dostarczenia dalszych wiadomości szpiegowskich.

Przewodniczący odczytał następnie nadesłaną przez biegłego Nowickiego ekspertyzę dotyczącą pisma oskarżonej Bassaler.

Biegły oświadcza, że porównał pismo sporządzone przez oskarżoną na rozprawie z pismem znajdującym się na dokumentach, do których autorstwa oskarżona nie przyznała się. Biegły stwierdza, że dokumenty te są, ponad wszelką wątpliwość, pisaną ręką oskarżonej.

Dalszy ciąg rozprawy odbędzie się w dniu 22 bm.

## SEJM USTAWODAWCZY POLSKI LUDOWEJ, JAKO PRZEDSTAWICIELSTWO NARODU POLSKIEGO, ŁĄCZĄC SIĘ WRĄZ Z CAŁYM NARODEM W HOLDZIE I CZCI DLA JÓZEF STALINĄ W DNIE SIĘDZIMDZIE SIĘDZIOLECIA JEGO URODZIN, ZAPEWNIĄ GO UROCYSCIE, ŻE NARÓD POLSKI STOI I STAO BĘDZIE WIERNIE W WALCE O POKÓJ, O DALSZE POGŁĘBIENIE PRZYJAZNI POLSKO - RADZIECKIEJ, O PEŁNE ZWYCIĘSTWO SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ, O SOCJALIZM” — powiedział przy burzliwych owacjach całej izby by marszałek Władysław Kowalski na uroczystym posiedzeniu Sejmu Ustawodawczego w dniu 70 rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Sala posiedzeń Sejmu Ustawodawczego wypełniona jest po brzegi. Ławy poselskie, łoża dla prasy krajowej i korespondentów zagranicznych, jak i galeria dla publiczności — zajęte są do ostatniego miejsca.

Ponad fotelom marszałkowskim, na tle olbrzymich, szkarłatnych szarf, wielkie białe popiersie genialnego Wodza międzynarodowego proletariatu — JÓZEF STALINA. Pod sklepieniem Biały Orzeł.

Na uroczyste posiedzenie przybył rząd in corpore z premierem Józefem Cyrankiewiczem, wicepremierami Hilarym Mincem i Antonim Korczycem oraz marszałkiem Polski — Ministrem Obrony Narodowej Konstantym Rokossowskim na czele.

W łożach pierwszego piętra, udekorowanych kwiatami, zajęli miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego, akredytowanego w Warszawie.

W chwili gdy marszałek Kowalski otwiera posiedzenie Sejmu Ustawodawczego na salę wchodzi, witany długo Niemilknącymi oklaskami Prezydent Rzeczypospolitej — BOLESŁAW BIERUT i zajmuje miejsce w pięknie udekorowanej łoży.

Uroczyste posiedzenie otworzył marszałek Sejmu Władysław Kowalski, wygłaszając gorące i serdeczne przemówienie, poświęcone 70 rocznicy urodzin dostojnego Ju-

bilata — Przywódcy i Nauczyciela całej postępowej ludzkości — Józefa Stalina.

W czasie przemówienia marszałka Sejmu Władysława Kowalskiego — Izba co chwile manifestowała swoje gorące uczucia przywołując i cześć dla Twórcy, pierwszego państwa socjalistycznego — Józefa Stalina.

Na trybunę sejmową wchodzi premier JÓZEF CYRANKIEWICZ, poświęcający obszerne przemówienie historycznemu znaczeniu dzieła Józefa Stalina.

Postawie ze wszystkich partii i stronnictw politycznych, reprezentacji mas pracujących miast i wsi Polski Ludowej wysłuchali przemówienia premiera Cyrankiewicza w nastroju uroczystej powagi i radoznego uniesienia, dając wielokrotnie wyraz serdecznemu uczuciom, myślom i życzeniom, jakie cały naród polski śle — w holdzie swemu Wielkiemu Przyjacielowi.

Sejm manifestował gorąco przy słowach premiera o szczególnej dumie, jaką odczuwa naród polski, na leżąc do świata tworzącego epokę socjalizmu — pod wodzą Józefa Stalina.

Długotrwała owacja była wyrazem uznania Sejmu dla Rządu, który — zgodnie z zapewnieniem premiera czynić będzie wszystko, aby rosły siły Polski, jako ognia światowego obozu pokoju, zbudowanego przez Józefa Stalina.

# Symbol przyjaźni polsko-radzieckiej i symbol miłości oraz wdzięczności dla Towarzysza STALINA

„Zebrałmy się tutaj by dając wyraz woli całego Narodu Polskiego dokonać aktu położenia kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej”, tak rozpoczął swe przemówienie na uroczystości położenia kamienia węgielnego pod Pomnik Przyjaźni Polsko - Radzieckiej przewodniczący CRZZ tow. Aleksander Zawadzki.

Tu, u wylotu Ogrodu Saskiego, gdzie stanąć ma w przyszłości pomnik przyjaźni zebrał się na uroczystości położenia kamienia węgielnego przedstawiciele najwyższych władz państwowych z Prezydentem RP Towarzystwem Bierutem na czele. Na uroczystości przybyli przedstawiciele klasy robotniczej Warszawy — delegacje organizacji partyjnych poszczególnych zakładów pracy, młodzież robotnicza i szkolna. W rozbrzmiewających co chwila potężnych okrzykach na cześć przyjaźni polsko - radzieckiej, na cześć Wodza narodów radzieckich i mas pracujących całego świata, brzmiała serdeczna miłość do Wodza sił pokoju i postępu — Towarzysza Stalina.

„Pomnik, który wzniesiemy w

Warszawie ku czci przyjaźni polsko - radzieckiej będzie symbolem miłości i wdzięczności milionów serc robotników i chłopów polskich dla Wielkiego Stalina — Wodza i Nauczyciela mas pracujących świata” — powiedział w swym przemówieniu tow. Aleksander Zawadzki.

Na odsłonięciu przez Towarzysza Bieruta kamieniu węgielnym w dniu 10 sierpnia — „W TYM MIEJSCU BĘDZIE WZNIESIONY POMNIK PRZYJAZNI POLSKO - RADZIECKIEJ”. Pomnik wzniesiony będzie tu, gdzie przez Ogrod Saski biegnie wspaniała szeroka aleja, łącząca szpalernem wysokich drzew dwa rozległe place Warszawy — Place Zwycięstwa i Place Żelaznej Bramy. Wiodący z daleka, z dwóch krańców schodzącej ku Wiśle „Osi Saskiej” — pomnik będzie wspaniałym symbolem przyjaźni polsko - radzieckiej. Będzie symbolem uczuć, które wyraził robotnik — uczestnik uroczystości, gdy wznosił okrzyk: — „NIECH ŻYJE PRZYJAZŃ POLSKO - RADZIECKA — NA WIEKI!”.

Będzie symbolem uczuć mas pracujących całej Polski.

Staną ludzie i spojrzą: Nowe widzą nadzieje, Przyszłość widzą, jak prawo, które sobie nadali, I mówią: Póki są ludzie, własne tworzymy dzieje Z NAMI JEST STALIN.

(Strofy o Stalinie — Stanisław Wygodzki).



MARSZAŁEK POLSKI  
KONSTANTY ROKOSSOWSKI  
MINISTER OBRONY NARODOWEJ

# JÓZEF STALIN

## Największy strateg naszych czasów

W siedemdziesiątą rocznicę urodzin Generalissimusa Związku Radzieckiego, Józefa Stalina, czy całej postępowej ludzkości zwracają się ku Niemu, jako największemu działaczowi politycznemu i państwowemu, Wodzowi pierwsze go na świecie Państwa Socjalistycznego, Wielkiemu Wodzowi mas pracujących, będącemu na-

technieniem sił demokratycznych, walczących o sprawę Pokoju, Organizatorowi zwycięstwa nad faszystym i największemu strategowi dziejów współczesnych. Narody całego świata widzą w Osobie Stalina swego Wodza i Nauczyciela. Przyjaciela i Ojca wodzącego ludzkość do jej wielkiego celu — komunizmu.

### Józef Stalin — wypróbowany przyjaciel Polski Ludowej

Dzień urodzin Józefa Stalina ma szczególne znaczenie dla naszego narodu. Stalin jest dla nas szego narodu wypróbowanym przyjacielem, wyzwolicielem z faszystowskiego jarzma, nauczycielem i wielkim wodzem, torującym drogę narodowi polskiemu wraz z innymi narodami, wyzwolonymi spod jarzma kapitalizmu ku jasnej przyszłości. Naród polski z uczuciem najgłębszej wdzięczności zachowuje w swym sercu pamięć o tym, że w najcięższych dla Polski latach Związek Radziecki z Wielkim Stalinem na czele przyszedł nam z pomocą, wyzwolił naród Polski spod jarzma okupacji faszystowskiej, umożliwił nam budowanie naszego życia państwowego i społecznego na zasadach demokracji ludowej, na zasadach budowy socjalizmu, że Związek Radziecki stoi na straży całości i niepodległości naszych ziem. Józefowi Stalinowi naród polski zawdzięcza olbrzymią pomoc, którą kraj nasz otrzymuje w dziele odbudowy i rozwoju swej gospodarki.

nina, Józef Stalin rozwinął naukę marksistowsko-leninowską w zastosowaniu do nowych warunków, które powstały w okresie ogólnego kryzysu kapitalizmu, po zwycięstwie Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Wraz z Leninem stworzył Józef Stalin pierwsze na świecie Państwo Socjalistyczne — Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich, który pod jego kierownictwem przekształcił się w potężną ostoję sił pokoju i demokracji.

Stworzone przez Generalissimusa Stalina siły zbrojne Związku Radzieckiego w śmiertelnych zmaganiach z faszystwami odniosły pod jego przewodem największe ze wszystkich zwycięstw i nie tylko obroniły honor, wolność i niepodległość swej ojczyzny, lecz przyniosły też wyzwolenie z faszystowskiego jarzma narodom Europy, wśród nich również i naszym narodowi. Zwycięstwo Związku Radzieckiego, odniesione pod genialnym kierownictwem Stalina, stworzyło decydujące warunki, aby narody krajów Europy środkowej i południowo-wschodniej, Chin, Północnej Korei mogły ująć swój los we własne dłoń, ustanowić władzę mas pracujących, pod kierownictwem klasy robotniczej, realizującej sojusze z masami pracującymi miasta i wsi, aby mogły wkroczyć na drogę socjalizmu.

Historyczne doświadczenia partii Lenina-Stalina, działalność Józefa Stalina jest dla nas wytyczną, natchnieniem i wzorem, we wszystkich dziedzinach budownictwa nowej Polski. Całe życie Józefa Stalina jest przykładem nieugiętej walki o sprawę mas pracujących, o komunizm.

Jako wierny i konsekwentny uczeń Marksa — Engelsa — Le-

### Twórca najbardziej przodującej nauki wojennej

Generalissimus Stalin, największy działacz państwowy, wódz ludu, wódz wielkiej Partii Komunistycznej, koryfeusz nauki marksistowsko-leninowskiej, jest wcieleniem wszystkich cech największego stratega dziejów współczesnych, twórcą najbardziej przodującej, współczesnej nauki wojennej. Z imieniem Stalina, z jego niezłomną działalnością związana jest cała historia sił zbrojnych Związku Radzieckiego. Wraz z Leninem Józef Stalin stworzył Armię Pierwszego na świecie Państwa Socjalistycznego.

Józef Stalin był najbliższym współpracownikiem Lenina w dziele organizacji i kierowania obroną Kraju Rad w latach wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom. Niekiedy powstawało śmiertelnie niebezpieczeństwo dla Państwa Radzieckiego, partia bolszewicka i Włodźmier Lenin posyłał wypróbowanego stratega Stalina na najbardziej odpowiedzialne, najbardziej decydujące odcinki walki zbrojnej. I Stalin zawsze z żelazną konsekwencją osiadał w najkrótszym czasie decydujące zwycięstwa, które otwierały drogę do ostatecznego pogromu interwentów i białogwardystów i zwycięskiego zakończenia wojny domowej.

W najtrudniejszych i najbardziej skomplikowanych warunkach żelazna wola i geniusz strategiczny Józefa Stalina gwarantowały zwycięstwo Rewolucji.

W latach wojny domowej przejawiała się w pełni wyjątkowość stalinowskiej sztuki wojennej nad sztuką wojenną armii imperialistycznych. Stalinowska sztuka wojenna była jednym z czynników, które zdecydowały o zwycięstwie młodego Państwa Radzieckiego.

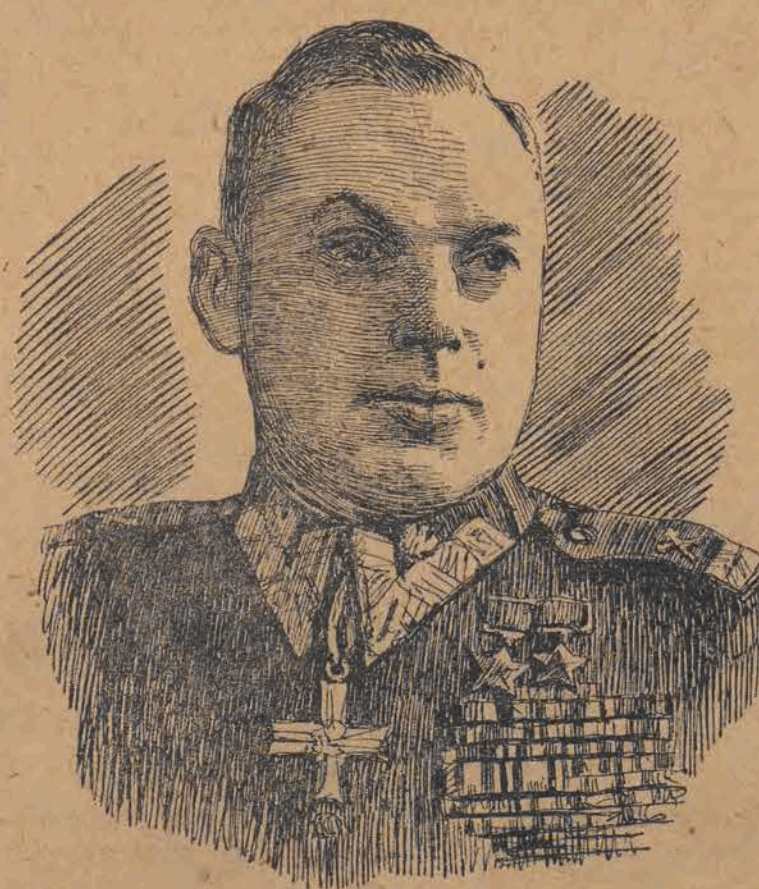
Stalin opracował zasady struktury organizacyjnej Armii Radzieckiej, jako Armii nowego typu — Armii Państwa Socjalistycznego. Stalin opracował zasady jej wychowania i szkolenia. Stalin opracował plany decydujących operacji Armii Radzieckiej w okresie wojny przeciwko obcym interwentom i białogwardystom, i kierował ich realizacją. Jednocześnie Stalin opracował zasady nowej radzieckiej sztuki wojennej, ubrał ją w szkory dowódcze i masy żołnierskie Armii Radzieckiej, badał wnikliwie doświadczenia wojny, wykorzystując je wszechstronnie dla tworzenia i rozwoju młodej radzieckiej nauki wojennej.

### Zwycięstwo pod Stalingradem — dziełem Stalinowskiego geniuszu strategicznego

Władcy Anglii i USA nie wykonywali przyjętych uroczystości zobowiązań w sprawie otwarcia drugiego frontu w Europie. Pozwalało to dowództwu niemieckiemu bez wszelkiego ryzyka skoncentrować przeciwko Związkowi Radzieckiemu wszystkie swe odwoły strażnicze i rzucić przeciwko Niemu wielkie siły satelitów. Liczba dywizji niemieckich i dywizji satelitów faszystowskich Niemiec latem 1942 roku zwiększyła się prawie półtora razy w stosunku do początkowego okresu wojny. Postawiło to wojska radzieckie w niekorzystnej sytuacji i umożliwiło Niemcom rozwinąć ofensywę na południowo-zachodnim odcinku frontu radzieckiego.

Rozpoczęła się gigantyczna bitwa pod Stalingradem. Niemcy znów liczyli, że zadadzą klęskę Armii Radzieckiej, że uda im się odciąć stolicę Państwa Radzieckiego od nadwojańskiego i uralskiego go zaplecza, pozabawić ją ropy, przedostać się na tyły Moskwy i wiać ją uderzeniem ze wschodu.

Stalin i tym razem przejrzał za myśli wroga. Organizuje czynną obronę pod Stalingradem, gdzie skierowane było główne uderzenie przeciwnika oraz na północnym Kaukazie, dokąd nieprzyjaciel skierował uderzenie pomocnicze. W ciągu kilku miesięcy toczyła się bitwa obronna, w toku której udaremnione zostały strategiczne zamysły nieprzyjaciela.



MARSZAŁEK POLSKI  
KONSTANTY ROKOSSOWSKI

Następnie, w myśl stalinowskiego planu i pod bezpośrednim kierownictwem Stalina, Wojska Radzieckie przeszły do zdecydowanej kontrofensywy, przełamały obronę nieprzyjaciela, na skrzydłach głównego zgrupowania pod Stalingradem i błyskawicznym uderzeniem wielkich sił czołgów otoczyły główną grupę szturmową, dowodzoną przez feldmarszałka Paulusa w składzie dwóch armii, w sile 330 tysięcy ludzi.

Bitwa pod Stalingradem, która w ciągu całego lata i jesieni 1942 roku przykuwała oczy całego świata, zakończyła się wspaniałym zwycięstwem Wojsk Radzieckich. Stanowiła ona ukoronowanie stalinowskiej sztuki wojennej. W bitwie pod Stalingradem przeprowadzono, wypracowaną przez Stalina z niebywałym mistrzostwem, klasyczną pod względem swej formy operację, która miała na celu okrążenie głównego zgrupowania nieprzyjaciela z zastosowaniem nowoczesnych środków właściwych dla motomechanicznego okresu wojny.

Zwycięstwo w bitwie pod Stalingradem jest wspaniałym dziełem stalinowskiego geniuszu strategicznego, stalinowskiego wcielenia doskonałości przodującej radzieckiej sztuki wojennej. Zwycięstwo pod Stalingradem stało się radykalnym punktem zwrotnym w biegu wielkiej

wojny narodowej Związku Radzieckiego i drugiej wojny światowej, której decydujące wydarzenia rozgrywały się na radziecko-niemieckim froncie.

Radzieckie siły zbrojne rozwinęły potężną ofensywę na ogromnym froncie, zadając cios za ciosem wojskom niemieckim. Inicjatywa strategiczna przeszła w ręce Dowództwa Radzieckiego: Ostał wione wojska niemieckie zmuszone były nie tylko bronić się, lecz i cofać, szukając często ratunku jedynie w ucieczce. Zwycięstwo pod Stalingradem miało ogromne znaczenie dla uaktywnienia walki, prowadzonej przez siły oporu narodów europejskich, które znalazły się w jarzmie okupacji faszystowskiej. Narody krajów okupowanych zdawały sobie sprawę z zasadniczego przełomu w przebiegu wojny, dokonanego na korzyść Związku Radzieckiego.

Zwycięstwa Armii Radzieckiej pod Moskwą i Stalingradem, odniesione pod genialnym kierownictwem Józefa Stalina, stały się dla patriotów naszego kraju natchnieniem i bodźcem do walki. Rosły i krzepły partyzanckie oddziały Gwardii Ludowej, utworzone przez Polską Partię Robotniczą, czerpiące natchnienie ze zwycięskiej walki radzieckich sił zbrojnych.

### Polsko-radzieckie braterstwo broni

W działaniach wojennych 1943 roku brała udział w składzie wojsk radzieckich i Dywizja Wojska Polskiego, utworzona na terytorium ZSRR przy pomocy Rządu Radzieckiego. Ze wspólnie walki oddziałów polskich i oddziałów Armii Radzieckiej powstała więź braterstwa, która na wieki połączyła siły zbrojne nowej Polski z siłami zbrojnymi Związku Radzieckiego.

Rosła coraz bardziej potęga radzieckich sił zbrojnych, znikła ilościowa przewaga technicznych środków walki, która miała w pierwszym okresie wojny wojska niemiecko-faszystowskie. Pod względem liczebności sprzętu bo-

owego i jego jakości, Armia Radziecka górowała znacznie nad armią niemiecko-faszystowską. Coraz bardziej oczywista stawała się bezsilność okrzykniętej niemieckiej sztuki wojennej, wobec stalinowskiego geniuszu wojennego.

Ten głęboki przełom w przebiegu działań wojennych osiągnięty został dzięki bezspornej przewadze radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, dzięki kierującej i organizującej działalności Partii Bolszewickiej, dzięki genialnemu kierownictwu strategicznemu Stalina.

### Zwycięstwa Związku Radzieckiego przyczyniły się do dalszego rozwoju wyzwolenczej walki naszego narodu

31 grudnia 1943 roku powstał najwyższy organ podziemnej Władzy Ludowej Polski — Krajowa Rada Narodowa, która skupiła siły narodu polskiego, walczące w sojuszu z wielkim Państwem Radzieckim przeciw okupantowi o wyzwolenie narodowe i społeczne. Z najgłębszą wdzięcznością naród nasz powitał orędzie Wielkiego Stalina do Związku Patri-

KA I ZE WSZECH MIAR  
POMAGAĆ SPRAWIE OD-  
RODZENIA WOLNEJ, NIE-  
PODLEGŁEJ POLSKI".

### Wyzwolenie Armii Radzieckiej

Rok 1944 zapisał się w historii drugiej wojny światowej, jako rok decydujących zwycięstw radzieckich sił zbrojnych. W ciągu 1944 roku na całym olbrzymim froncie od północy do południa, radzieckie siły zbrojne zgodnie z planem Stalina i pod jego bezpośrednim kierownictwem zadały nieprzyjacielowi kolejno dziesięć drugociecznych ciosów. Uderzenia te wstrząsnęły całym frontem strategicznym nieprzyjaciela i rozgromiły go. Wojska radzieckie znosząc z oblężenia ziemie linie obrony nieprzyjaciela, przeszły w bojach na zachód od 500 do 1100 kilometrów. W ten sposób wyzwoliły one całe terytorium Związku Radzieckiego, chwilowo okupowanego przez najeźdźców niemiecko-faszystowskich. Przywrócone zostały na całej swej długości granice Związku Radzieckiego i Armia Radziecka przystąpiła do spełnienia swej obojętnej historycznej misji: wyzwolenia narodów słowiańskich i innych krajów Europy, ujarzmionych przez faszystów. W ofensywie radzieckich sił zbrojnych w 1944 roku uczestniczyły również Wojska Polskie.

ne kierunki w myśl jednolitego planu strategicznego, zdecydowania charakter operacji, opartych na wybitnie mistrzowskim wykozystaniu wszystkich sił i środków współczesnej wojny, w ich kombinowanym współdziałaniu, wszystko to jest szczytem sztuki strategicznej w warunkach zmierzającej wojny.

Sytuacja wojskowo-polityczna, która wytworzyła się w połowie 1944 roku, przesądzała dalszy przebieg i wynik wojny.

Było już absolutnie wiadome, że Związek Radziecki zdolny jest sam jeden, o własnych siłach, rozgromić ostatecznie armię faszystowską i wyzwolić całą Europę z jarzma faszystów. Fakt ten zmusił rząd angielski i amerykański do przeprowadzenia latem 1944 roku operacji desantowej w Europie.

Sens tego desantu był jasny! Miał on na celu uratowanie panowania sił reakcyjnych w Europie i zapewnienie imperialistom Anglii i Stanów Zjednoczonych realizacji ich własnych egoistycznych interesów. Otwarcie drugiego frontu w Europie zachodniej nie zmieniło układu sił na froncie radziecko-niemieckim. Front radziecko-niemiecki pozostawał nadal decydującym frontem drugiej wojny światowej. Cały ciężar walki przeciwko faszystowskiemu Niemcom dźwigał nadal na swych barkach radzieckie siły zbrojne.

Ale chwila ostatecznego zwycięstwa była już bliska. Rok 1945 rozpoczął się pod znakiem bardziej jeszcze drugociecznych ciosów radzieckich sił zbrojnych. Wojska Radzieckie wykonywały rozkaz swego Wielkiego Wodza: — „doblić bestię faszystowską w jej własnym legowisku i zatknąć na murach Berlina sztandar Zwycięstwa”.

### Przewaga Stalinowskiej nauki wojennej

Zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej było przede wszystkim zwycięstwem Radzieckiego Socjalistycznego ustroju społecznego i państwowego nad kapitalistycznym ustrojem faszystowskim. Podstawą zwycięstwa Związku Radzieckiego i jego sił zbrojnych stanowiła olbrzymia przewaga świata socjalizmu nad światem imperialistycznym nad światem imperialistycznym, Państwo Radzieckie ze swoją potężną gospodarką planową, z niezłomną jednością moralno-polityczną i braterstwem narodów, z wysoką kulturą socjalistyczną i wspaniałymi siłami zbrojnymi, okazało się bez porównania silniejsze od najsilniejszego państwa faszystowskiego Europy, w dodatku wspomaganego przez szereg satelitów.

Zródłem zwycięstwa Związku Radzieckiego była przewaga nowej, stalinowskiej nauki wojennej, geniusz stalinowskiego kierownictwa państwowego i strategicznego. Stalin, który genialnie przewidywał charakter współczesnej wojny, umożliwił przygotowanie Państwa Radzieckiego, narodu radzieckiego i jego sił zbrojnych do aktywnej obrony, której ukoronowaniem było całkowite rozgromienie napastnika.

Geniusz Józefa Stalina zorganizował do walki z faszystowskimi Niemcami wszystkie siły Armii Radzieckiej, lotnictwa i marynarki. Geniusz Stalina wypracował strategiczne plany wojny, stworzył nowe formy walki zbrojnej, które wzbogadziły radziecką sztukę wojenną i uwarunkowały zwycięstwo radzieckich sił zbrojnych.

Rozwijając w toku wielkiej wojny narodowej radziecką naukę wojenną, Józef Stalin podniósł ją na niebywałe wysokości szczebel rozwoju. Uczynił z niej naukę najbardziej przodującą, która odzwierciedla całą przewagę ustroju radzieckiego, naukę, która wyróżnia się nowatorstwem i twórczym charakterem.

Stalinowska nauka wojenna posiada nieocenione znaczenie dla sił zbrojnych nowej Demokratycznej Polski i dla sił zbrojnych wszystkich Krajów Demokracji Ludowej. Założenia stalinowskiej nauki wojennej są teoretyczną podstawą budownictwa naszej Armii, Lotnictwa i Marynarki oraz umocnienia obronności naszego Państwa, są podstawą szkolenia i wychowania naszych kadr dowódczych i żołnierskich, są niewyczerpanym źródłem rozwoju naszej sztuki wojennej.

Nasj generałowie i oficerowie winni nieustannie głęboko studiować stalinowską naukę wojenną, najdoskonalszą naukę wojenną naszych czasów, badać doświadczenia naszej Armii Radzieckiej — najwspanialszej Armii naszych czasów. Powinniśmy studiować bojowe doświadczenia naszych oddziałów, nabyte w walkach na froncie radziecko-niemieckim w ścisłym współdziałaniu z wojskami radzieckimi, pod kierownictwem największego Wodza naszej epoki — Generalissimusa Stalina.

Męstwo i dzielność polskiego żołnierza, oparte na wiecznym braterstwie z żołnierzem radzieckim, męstwo i dzielność polskiego żołnierza, przyswajającego sobie niezwykłą strategię stalinowską, wielokrotnie wzmacnia obronność i bezpieczeństwo Polski.

W DNIU 70 ROCZNICY URODZIN NARÓD POLSKI SŁE SWEMU WIELKIEMU PRZYJACIELOWI, WYZWOLICZLOWI I GENIALNEMU WODZOWI, KTÓRY WSKAZUJE NAM DROGĘ DO SOCJALIZMU — JÓZEFOWI STALINOWI UCZUCIA GŁĘBOKIEJ MIŁOŚCI, ODDANIA I WDZIĘCZNOŚCI. ŻOŁNIERZE POLSCY Z CAŁE GO SERCA WZNOWSZĄ OKRZYK NA CZĘŚĆ NAJWIĘKSZEGO WODZA NASZEJ EPOKI — GENERALISSIMUSA STALINA.



**R**OK 1943. Stalingrad przechylił szalę zwycięstwa na stronę Związku Radzieckiego. Tylko geniusz Wielkiego Stalina mógł widzieć w owe czasy przyszłe kształtowanie się losów Polski, mógł widzieć te najlepszą i najsukcesyjniejszą formę pomocy, z jaką Związek Radziecki — sam zmagając się w śmiertelnych zapasach z hitlerowskim zwierzem — mógł przyjąć ofiarne walczącym o narodowe i społeczne wyzwolenie masom pracującym w Polsce.

Wyraziło się to zarówno w poparciu Związku Patriotów Polskich i jego platformy ideowej, jak i jego inicjatywy zorganizowania na terenie ZSRR i w oparciu o pomoc Związku Radzieckiego — Odrodzonego Wojska Polskiego. Wyraziło się to także w przyjęciu później przez Towarzysza Stalina delegacji Krajowej Rady Narodowej, która przedostała się przez front na teren Związku Radzieckiego.

**W** CZASIE, gdy kosmopolityczny watażka Anders, wspomagany przez anglosaskich sojuszników, zdradziecko wyprowadził do Iranu zorganizowaną przy pomocy rządu radzieckiego armię polską — organ Związku Patriotów Polskich w ZSRR ogłosił w pierwszym swym numerze:

„Polak musi walczyć o Polskę sprawiedliwą, bez rasowych i narodowych nienawiści, o Polskę silną wewnątrznie nie silą pięści i politycznej paki, ale jednością narodu, rozwojem ekonomicznym i kulturalnym”.

„I dlatego będziemy się domagać tego, by tu, na ziemi radzieckiej, Polacy mogli zmagać się z wrogiem z bronią w ręku”.

„Zbliża się dzień zwycięstwa, słyhać jego głos od Stalingradu, od wyzwolonych z dnia na dzień ziem Ukrainy, od oswobodzonych rejonów Białorusi”.

Aleksander Zawadzki

# Z moich wspomnień

(Przedruk z „Trybuny Ludu” z dn. 21.XII.1949 r.)

**Z**BLIŻAŁ się dzień zwycięstwa, słyhać było jego głos od nieśmiertelnego Stalingradu — widział geniusz Stalina dzień wyzwolenia narodów Europy, widział historyczny sens, by w to wyzwolenie wniósł on swój maksymalny wkład.

16 maja 1943 r. tenże organ ZPP — „Wolna Polska” pisał w artykule „Ruszamy do walki”:

„Przyszła wreszcie długo oczekiwana chwila — rząd radziecki zgodził się zadość uczynić naszym prośbom i zezwolił na formowanie na terytorium Związku Radzieckiego polskiej dywizji im. Tadeusza Kościuszki, w której szeregi Polacy, zamieszkali w Związku Radzieckim, ramie przy ramieniu z bohaterami spod Moskwy, Leningradu i Stalingradu, walczyć będą ze wspólnym wrogiem...”

„Dziś w godzinie krwi i męki naszego narodu, prawo do walki — to najbardziej upragniony, najpiękniejszy przywilej każdego Polaka...”

„Wiemy, że... na naszych bagnach tuch błyśnie w Polsce pierwszy promień wyzwolenia”.

A wkrótce w liście do Zjazdu ZPP pisał Towarzysz Stalin słowa pełne wiary i otuchy:

**MOŻECIE BYĆ PEWNI, ŻE ZWIĄZEK RADZIECKI UCZYNI WSZYSTKO CO MOŻE, LIWE, BY PRZYSPESZYĆ KŁE**

**SKE NASZEGO WSPÓLNEGO WROGA — NIEMIEC HITLEROWSKICH, BY UTRWALIĆ PRZYJAŻŃ POLSKO-RADZIECKĄ I DOPOMÓC ZE WSZYSTKICH SIŁ W OBBUDOWIE SILNEJ I NIEPODLEGŁEJ POLSKI.”**

**W** ślad za wstawioną pod Lenino i Dywizją, w Sielcach pod Moskwą organizowała się II Dywizja I Korpusu, za nią trzecia i inne jednostki Wojska Polskiego.

W marcu 1944 r. w związku z przemianowaniem Korpusu w Armię Polską, przewodniczący Państwowego Komitetu Obrony Towarzysz Stalin przyjął na Kremlu przedstawicieli ZPP i dowódców Armii.

Z obecnych z naszej strony pamiętam Wandę Wasilewską, Jakuba Bermana, Karola Świerczewskiego i Edwarda Ochabę oraz dowódców Armii z paru dowódcami dywizji.

Wtedy to po raz pierwszy meldowałem się Towarzyszowi Stalinowi jako zastępcę dowódcy Armii do spraw polityczno-wychowawczych.

**T**OWARZYSZ STALIN witał się z nami bardzo serdecznie, wypytwał o stan poszczególnych jednostek, wymieniał nazwiska dowódców dywizji, brygad a nawet szereg pułków.

Przy kolacji przemówił do nas Towarzysz Stalin. Słowa jego tchnęły bezpośredniością, niezwykłą prostotą i głębią myśli. Mówił Towarzysz Sta-

lin o trwających wieki waśniach, które osłabiały naród polski i rosyjski, o przyjaźni, na której winny się oprzeć nasze wzajemne stosunki po wojnie, o słuszności naszej decyzji walczenia u boku Armii Radzieckiej o wyzwolenie swego kraju, o wniesienie własnego wkładu w to wyzwolenie.

Po kolacji zaproszeni zostaliśmy do sąsiedniego pokoju na kawę.

Rozmawiałem z tow. Szezerbakowem, gdy usłyszałem swoje nazwisko. Zaproszono mnie do stolika, przy którym siedział Towarzysz Stalin, tow. Molotow, Wanda Wasilewska i dowódca armii gen. Berling.

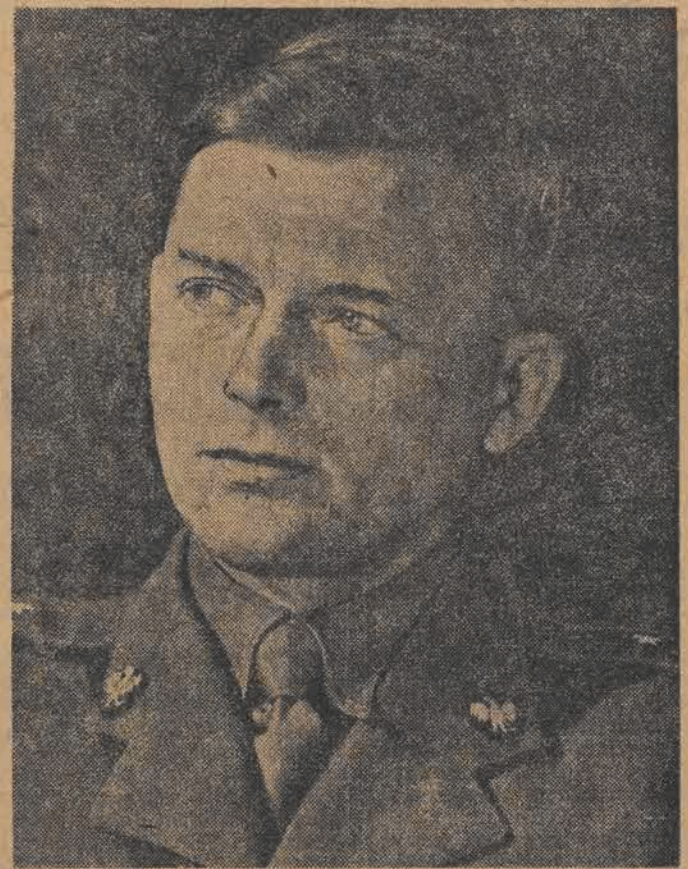
W toku rozmowy Towarzysz Stalin podkreślił rolę oficera polityczno-wychowawczego w nowym, demokratycznym Wojsku Polskim, wspominał okres tworzenia się Armii Czerwonej.

Pozostało we mnie na zawsze głębokie odczucie wielkiej wagi słów Towarzysza Stalina i obraz własnych myśli, gdy tych słów słuchałem. A myślałem wtedy, że to przecież młody człowiek, który dowodzi armią, zwycięsko walcząc z największą potęgą militarną świata, człowiek, który jest twórcą tej armii i wychowawcą komisarzy wojskowych, bez których — jak mówił Lenin — nie byłoby Armii Czerwonej.

Doświadczenie historyczne wykazało, że korpus oficerów polityczno-wychowawczych, przełamując różne opory i trudności, miał doniosły wpływ na ukształtowanie się ideowo-politycznego oblicza naszego Odrodzonego Wojska Polskiego.

Po kawie oglądaliśmy film, a koło 4 nad ranem zegnaliśmy Towarzysza Stalina, członków Biura Politycznego i Rządu Radzieckiego, wzruszeni do głębi serdecznym przyjęciem, przejęciem odpowiedzialności za zadaniem.

Lecz Towarzysz Stalin, stojąc już w swym szarym, skromnym piaseczu



wojskowym, zaproponował wypić szklaneczkę wódki.

Nawiązała się nowa, żywa i serdeczna rozmowa, na stojąco do 5.30 rano.

**D**RUGI raz widziałem Towarzysza Stalina, gdyśmy pewnej nocy zostaliśmy wezwani z dowódcą Armii na Kreml.

Odbywało się posiedzenie, które rozpatrywało prośbę dowódcy Armii Polskiej o organizację nowych jednostek, głównie technicznych.

Gdyśmy się zameldowali, Towarzysz Stalin poprosił nas, abymy usiedli, sam zaś spacerując po pokoju, wypytwał nas o szczegóły, o kadry ludzką, możliwości szkolenia młodszych oficerów, od czasu do czasu zwracał się do obecnych z zapytaniem, kazał się łączyć z szefem sztabu.

Wnioski nasze zostały zatwierdzone.

— Życzę wam powodzenia — pożegnał nas Towarzysz Stalin.

Wyszliśmy uskrzydleni do dalszej pracy i walki.

Armia podchodziła pod Bug.

**P**O RAZ trzeci zetknąłem się bezpośrednio z Towarzyszem Stalinem 23 czerwca 1945 r. Poleciałem do Moskwy już z Katowic w składzie delegacji polskiej na święto zwycięstwa.

Dnia tego Towarzysz Stalin przyjął nas na Kremlu z okazji osiągnięcia w Moskwie porozumienia w sprawie tymczasowego Polskiego Rządu Jedności Narodowej.

Witając się ze mną, Towarzysz Stalin powiedział: — „Cóż, Towarzyszu Zawadzki, wy teraz węgiew wydobycie”.

— Tak jest, Towarzyszu Stalinie — odpowiedziałem. — Węgiew u nas to podstawowa rzecz w odbudowie kraju.

— Wiem, wiem — rzucił Towarzysz Stalin, — węgiew będzie wam potrzebna coraz więcej.

Dopiero później przy stole, patrząc na krzepką postać Towarzysza Stalina, na jego skupioną i wyrażającą stalową wolę twarz, zastanawiałem się nad niezwykłą pamięcią tego Wielkiego Człowieka i Wodza między narodowej klasy robotniczej — Wielkiego i przez to, że umie pamiętać o sprawach dużych i małych.

Przy stole nawrócił Towarzysz Stalin do obustronnych win w wieloletnich nieporozumieniach między naszymi narodami, podkreślając

szczególnie odpowiedzialność strony rosyjskiej w okresie caratu.

Wtedy to słyszeliśmy wielkie słowa:

„**NIE ŻĄDAMY, ABYŚCIE NAM WIERZYLI NA SŁOWO, ...SĄDZCIE I USTOSUNKUJCIE SIĘ DO NAS WEDŁUG CZYNÓW NASZYCH, NA ZASADZIE STOSUNKU, JAKI BĘDZIEMY MIELI DO NARODU POLSKIEGO.**”

My, polscy komuniści, wychowani w leninowsko - stalinowskiej szkole walki o Polskę Socjalistyczną, czuliśmy, że to mówi nasz Wódz i Nauczyciel — człowiek, który myśli kategoriami nie tylko narodów ZSRR, ale i całego człowieczeństwa.

Wiedzieliśmy, że czyny Towarzysza Stalina potwierdzają jego słowa.

Od tego czasu minęło 4 i pół roku. Dziś wiemy i dziś wie cały naród polski, że słowa Towarzysza Stalina potwierdziły się stokrotnie.

**R**AZ jeszcze widziałem Towarzysza Stalina przy trumnie Jego wiernego ucznia i współpracownika, bohatera obrony Leningradu — Andrzeja Zdanowa.

Na twarzy Wielkiego i Niezłomnego Człowieka widzieliśmy wyraz głębokiego żalu. I to uczyniło Go jeszcze bardziej bliskim, jeszcze bardziej kochanym, jeszcze bardziej naszym — ludzi pracy, walczących o swą lepszą przyszłość, o lepsze życie, o socjalizm.

Bo Stalin — to Człowiek i Wódz ucieleśniający, jak nikt inny, najszlachetniejsze cechy ludzkie: najgłębsze zrozumienie doli i niedoli, radości i cierpienia, tęsknot i dążeń milionów ludzi pracy całego świata; to Człowiek i Wódz, wskazujący im niezawodną drogę ku wyzwoleniu, ubrającej ich w niezawodny oręż marksizmu - leninizmu, którego sam jest genialnym współtwórcą.

„Jeśliby życie moje — mówił Towarzysz Stalin — nie było poświęcone sprawie klasy robotniczej, uważałbym je za bezcelowe”.

Tak na życie swoje patrzył Wielki Lenin.

**STALIN—TO LENIN DNIA DZI SIEJSZEGO.**

**STALIN — TO LENIN NOWEJ EPOKI, KIEDY NA SZALI DZIAJÓW LUDZKICH PRZEWAŻAJĄ SIŁY POKOJU I BRATERSKIEGO WSPÓŁZAWODNICTWA N A R O D Ó W, SIŁY POSTĘPU I SOCJALIZMU.**

# Stalin—twórca epoki socjalizmu otoczony jest czcią i miłością narodu polskiego

Przemówienie Prezydenta RP Bolesława Bieruta — wygłoszone na uroczystym posiedzeniu Ogólnopolskiego Komitetu Uczczenia 70 Rocznic Urodzin Józefa Stalina

(Dokończenie ze str. 2)

Idea łącząca narody socjalistyczne i narody uciśniane, jak również masy pracujące całego świata; jest internacjonalizm, t. zn. braterstwo i współdziałanie wolnych narodów w

walce o uniesienie przemocy imperia listycznej, o całkowite wyzwolenie wszystkich uciśnianych narodów — w celu zabezpieczenia ich najpełniejszego wkładu w skarbnicę kultury ogólnoludzkiej.

dzis Polska korzysta z wielostronnej pomocy ZSRR, korzysta z rosnącej współpracy gospodarczej, kulturalnej, naukowej i technicznej, korzysta z wielkich doświadczeń Związku Radzieckiego i z nieocenionych, twórczych rad, z osobistej pomocy i przyjaźni Towarzysza Stalina.

Jakże wielkie znaczenie ma na przykład dla przebudowy życia wsi polskiej możliwość zainicjowania się z osiągnięciami rolnictwa ZSRR przez trzy delegacje chłopów polskich, dla których te odwiedziny były niezastąpioną szkołą i przełomem w ich światopoglądzie.

Towarzysz Stalin wskazał, w jaki sposób gospodarstwo chłopskie może

rozwinąć się w kierunku socjalizmu, likwidując swoje zacofanie i związaną z nim nędzę lub ograniczone, szarpiące się z nieustannymi kłopotami i trudnościami życie podstawowych mas biednego i średniorolnego chłopstwa.

We wszystkich podstawowych zagadnieniach budownictwa socjalizmu Towarzysz Stalin dał społecznej nauce społecznej nieocenioną analizę teoretyczną, opartą o doświadczenie budownictwa socjalistycznego w ZSRR. Dał on ponadto mistrzowską i nowoczesną analizę podstawowych problemów strategii i taktyki wojennej opartą na doświadczeniach dwóch wojen światowych.

## Niezłomny szermierz walki o pokój

Ale Towarzysz Stalin — genialny strateg i mistrz sztuki wojennej w okresie wojny — jest niezłomnym szermierzem walki o pokój. Kierując polityką Związku Radzieckiego w ciągu 20-tu lat po zakończeniu wojny domowej i przed 2-gą wojną światową Towarzysz Stalin paraliżował wielokrotnie skryte machinacje podżegaczy wojennych.

To samo czyni dziś nieugięte, demaskujące imperialistyczne zakusy wojenne, stając na czele wielomilionowej armii obrońców pokoju, ucząc je, jak walczyć o pokój.

W awangardzie mas pracujących i narodów pragnących trwałego pokoju kroczą wielki Związek Radziecki, który wygrał największą z wojen. W wielkim froncie walki o pokój kroczą obok Związku Radzieckiego kraje demokracji ludowej. Sta je w tym froncie zwycięski 100-milionowy, bohaterki naród chiński, włącza się w ten potężny front nowa, Niemiecka Republika Demokratyczna.

W walce o pokój łączy się setki milionów ludzi we wszystkich krajach świata. Towarzysz Stalin już dwa i pół roku temu odrzucił i zamaskował fałszywą tezę podżegaczy wojennych, że narody o różnych systemach społecznych nie mogą ist-

nieć obok siebie, strzegąc wzajemnie o pokoju.

„Systemy gospodarcze USA i ZSRR są różne, ale one nie wojowały ze sobą, lecz współpracowały w czasie wojny, dlatego nie mogłyby współpracować w okresie pokoju. Zrozumiałe, że o ile będziecie chęć współpracy, to współpraca jest zupełnie możliwa przy różnych systemach gospodarczych. A jeśli nie ma chęci współpracy, to nawet przy jednakowych systemach gospodarczych państwa i ludzie mogą się ze sobą pokłócić”.

(Rozmowa z amerykańskim politykiem Stassenem 9 kwietnia 1947 r.)

Kraje budujące socjalizm mogą współzawodniczyć pokojowo z systemem kapitalistycznym, który jest systemem obumierającym, systemem targanym przez kryzysy ekonomiczne i przeciwności wewnętrzne. Natomiast zaborczość i żądza grabieży leżą w samej strukturze systemu imperialistycznego i dlatego imperializm rodzi wiaź i hoduje podżegaczy wojennych.

Ale siły pokoju są dziś większe i rosną nieustannie, bo pragnienie pokoju ożywia olbrzymia większość ludzi na świecie. Dlatego walka o pokój, walka, której przewodzi wielki, niezłomny Stalin — zwycięży!

## Życzenia najgorętsze narodu polskiego

Obywateli i Towarzysze! Jeden z poetów polskiś takie oto stawia pytanie:

Człowiek stwarza idee. Głębie dla nich — lub idea stwarza człowieka. Ale jak nazwać tego, który formę komunizmu odleje i w stali i betonie budowy jego oczekuje?

Wiemy, jak nazwać tego człowieka, jest nim Wielki Przyjaciel i Wódz ludzkości odrodzonej, twórca nowej epoki — socjalistycznej — Józef Stalin.

Zebrałiśmy się, aby w „radosnym dniu 70 rocznicy urodzin największego i najwspanialszego człowieka naszej epoki — złożyć Mu najgorętsze życzenia od narodu polskiego.

Nie łatwo jest opanovać wzruszenie, ponieważ czujemy w chwili tej duchową obecność wśród nas Tego, w którym cały naród polski widzi swego wielkiego wzbawcę, którego

# Zapowiedź nowego strajku włoskich urzędników państwowych

**RZYM (PAP).** — Zapowiada się nowy strajk włoskich urzędników państwowych. Na zebraniu związku zawodowego pracowników państwowych, należącego do Włoskiej Konfederacji Pracy, powzięto decyzję, wezwania urzędników do przygotowania się do strajku, którego data zostanie później zakomunikowana.

Jak wiadomo, większość rządowa w senacie uchwalila ustawę, przynajmniej podwyżki płac tylko pewnym kategoriom wyższych urzędników. Związek zawodowy domaga się natomiast przyznania odpowied-

nich podwyżek wszystkim urzędnikom i dlatego zamierza proklamować strajk.

**RZYM (PAP).** — Włoska Konfederacja Pracy zapowiedziała na 22 grudnia strajk wszystkich kategorii robotników w prowincji Palermo na Sycylii.

Strajk ten będzie protestem przeciwko fałszowaniu danych statystycznych, odnoszących się do kosztów utrzymania. Specjalna komisja powołana w tym celu do życia, ogłosiła cyfry statystyczne, które świadczy o rzekomych zmniejszeniu się kosztów utrzymania.

# Uchwała Rady Powierniczej ONZ w sprawie Palestyny

**NOWY JORK (PAP).** — Rada Powiernicza ONZ postanowiła wezwać rząd Izraela do odwołania ostatnich zarządzeń, na których mocy postanowiono przenieść do Jerozolimy niektóre ministerstwa. Za uchwałą tą głosowało 5 państw,

zaś 7 wstrzymało się od głosowania. 9 głosami przy 3 wstrzymujących się Rada Powiernicza wyraziła swój niezgodny pogląd, że Izrael zlekceważył uchwałę Generalnego Zgromadzenia ONZ z 9 grudnia w sprawie umiędzynarodowienia Jerozolimy.



# Dni Stalino-wskiej Pracy Łódzkich robotników

## „To dla Towarzysza Stalina” Wzmożone wysiłki w PZPB Nr 3 — mówią z dumą robotnicy PZPW Nr 5 do Wielkiego Chorążego w walce o Postęp i Pokój

Czy załoga PZPW Nr 5 wykonała zobowiązania, podjęte z okazji 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina?

Nie trzeba nawet żadnej odpowiedzi na to pytanie. Najlepszą odpowiedzią — jest dyplom, przyznany PZPW Nr 5 przez Centralny Zarząd Przemysłu Włókiennego, za wykonanie zobowiązań produkcyjnych dla uczczenia Towarzysza Stalina. Dyplomem tym szczyty się cała załoga.

Wykonaliśmy wszystko, nawet z nadwyżką. Nasze trudne zobowiązania dodawały nam jeszcze większego bodźca do pracy. Gotowi byliśmy pokonać wszystkie przeszkody, żeby tylko dowiedzieć jak bardzo Kochamy i czcimy naszego Wodza.

W niewielkim kantorku farbiarni stoi czterech towarzyszy: Pietrzykowski, Mikula, Krystofiak i pod-majstrzy Nowak. Ręce ciemne od farb, twarze blizujące od potu. Są to przedstawiciele farbiarni czesanki, której załoga 6 grudnia postanowiła do dnia rocznicy urodzin Towarzysza Stalina ufarbować ponad plan 5.000 kg. czesanki. Zaraz następnego dnia rozgorzała gorączkowa praca. Większość pracowała normalnie po 8 godzin, tylko tow. Krystofiak i ob. Mikula, brygadier i farbiarz przydziałowy, zdecydowali przedłużyć swój dzień pracy. Mijały dni, a farbiarze co dzień dowiadywali się u kierownika, ile już kilogramów mają ponad plan. Przedostatniego dnia zdarzyło się nieszczęście: popsuły się dwa aparaty do farbowania. Ale i to nie uniemożliwiło wykonania zobowiązań. Tego dnia robotnicy zostali dłużej i farbowali na pozostałych aparatach.

21 grudnia wieczorem kierownik zanotował w brulionie, że farbiarze ufarbowali ponad plan 5.328 kg. czesanki.

Ob. Stanisław Jaworski, farbiarz przydziałowy, nie należy do Partii. Kiedy jednak cały oddział podejmował zobowiązania, ob. Jaworski nie zastanawiał się długo. Postanowił też wziąć udział w wielkim święcie, jakie 21 grudnia obchodzili wszyscy robotnicy, wszyscy ludzie pracy całego świata. Popatrzył na swe aparaty farbiarskie, zsunął na tył głowy beret i z pewną nieśmiałością powiedział do podmajstrzego tow. Nowaka:

— Do 21 b. m. mogę wraz z całą obsługą ufarbować dodatkowo 2.000 kg. przędzy. Niech to będzie nasz dar dla Towarzysza Stalina. Syn mój jest oficerem i w wojsku pracuje dla ojczyzny. Niech wie, że jego ojciec też czci święto Tego, dzięki któremu Polska odzyskała wolność.

I pracował ob. Jaworski, a wraz z nim tow. tow. Mikula i Lewandowski. Buchały kłęby pary z aparatów farbiarskich.

Dnia 21 grudnia o godz. 16 ufarbowali ponad plan 2.000 kg przędzy.

Maszynę tow. Barabasa widać już z daleka. Udekorowana chorągiewkami i lśnią gładko wypolerowanymi częściami. Tow. Barabas, monter oddziałowy, jest szczupły i ma chłodną postać. Ale drzemie w nim jakaś niespożyta siła. Wesoło śmieje się niebieskie oczy.

Przewijarka, którą zmontował ze złomu ze swym pomocnikiem tow. Zubrzyckim i uczniem Zbrozkiem, została wykonana na czas.

Ba, nawet przed terminem. Zamiast 21 grudnia już 19 rano włączono do niej motor. Szeroki uśmiech opromienia twarz młodego montera.

— To dla Towarzysza Stalina. To dla Niego zmontowaliśmy tę maszynę. Niech wie, że w dalszej E-dzi bije dla Niego serce każdego robotnika.

Oddział czesanki PZPW Nr 5 zobowiązał się wyprodukować ponad plan poważną ilość białej czesanki. 21 b. m. wieczorem załoga zobowiązanie swoje wypełniła z NADWYŻKĄ.

Z uznaniem spoglądamy na dyplom. W tym jednym zdaniu „Za najwyższe wykonanie zobowiązań z okazji 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina” zamknięto się wiele pracy i wiele uczucia robotników „Wielkiej Piątki”.

Podobne dyplomy otrzymały również załogi PZPW Nr 1 i 2.

(Sam.)

Na wspaniale przyozdobionym frontonie budynku fabrycznego PZPB Nr 3 widnieje napis: „Tyłko entuzjazm i zapał do pracy wielomilionowych mas może zapewnić wzrost wydajności pracy, bez którego nie ma ostatecznego zwycięstwa socjalizmu nad kapitalizmem”.

We wszystkich salach produkcyjnych, przy maszynach i warsztatach robotnicy uroczysto, w skupieniu i uwadze biorą udział w Stalino-wskich Dniach Pracy. Na warsztatach zatknięto chorągiewki, a przy nowych czterech robotnie barwią się czerwone kokardki. Niektórzy przodownicy prócz tego noszą symboliczny znaczek: sierp i młot.

Ten znaczek przypomina nam — mówi tkaczka Maria Szefer — o naszych obowiązkach, jakie podjęliśmy dla uczczenia 70-jej rocznicy urodzin Towarzysza Stalina.

Tow. Józef Matusiak pracuje dziś ze Srebrnym Krzyżem Zasługi, przydziałowy do fartucha. Naprawdę ważne to muszą być Dni Stalino-wskiej Pracy, kiedy każdy wypełnia je tak solennie i uroczysto.

Wielu tkaczy podpisało zobowiązania produkcyjne. Oczywiście wszystkie muszą być wykonane. Ob. Janina Jakubowicz, która do tychczas nie mogła nigdy wyrobić całkowicie swej bazy, postanowiła sobie, że musi wreszcie wykonać swą normę. Pierwszego dnia Stalino-wskiej Pracy, baza produkcyjna ob. Jakubowicz wykonana została już w 104,2 proc.

Znana przodownica pracy, tow. Bronisława Deka wykonuje przeciętnie 119,7 procent. Dla uczczenia rocznicy urodzin Towarzysza Stalina zobowiązała się zwiększyć wydajność pracy o 3 proc. Osiągnęła 125 procent.

Jak sugestyną moc ma czerwo na kokardce, przypięta do boku, świadczy o tym następujący fakt: Majster tow. Wojtczak, choć przykładnie i wzorowo pracuje w swej partii i pilnie produkcji, uważa, że jeszcze powinien dokonać czegoś dla uczczenia Towarzysza Stalina. Zgłasza się więc do kierownika z prośbą:

— Towarzyszu, zostanę dziś o 4 godziny dłużej i przeprowadzę porządki na mej partii.

Rzeczywiście, zostaje po pracy i porządkuje krosna, które zostały niedawno przestawione. A oto inny przykład: tow. Rogowski jest czasowym zastępcą majstra salowego. Choć ma w związku z tym wiele zajęć, znajduje czas, aby przejść do swojej dawnej partii i tam poprawić krosna. Oto przykład nowego socjalistycznego stosunku do pracy.

We wszystkich oddziałach wre praca, która pobudza uczucie miłości do Towarzysza Stalina. W przedziałni następuje właśnie popołudniowa zmiana. Maszyny oczyszczone, przystrojone chorągiewkami. Tam, gdzie najwięcej chorągiewek, pracuje zespół tow. Heleny Okrój. Tow. Okrój jest przecież mężem zaufania — zawsze utrzymuje wszystko u siebie w najlepszym porządku. Ale dziś czuwa, by taki sam wzorowy ład panował na całej sali. Oto zauważyła, że od jednej z maszyn odeszła prządka, nie wychycając jej przednio. Na dolne wałki nawinęła się bawelna. A tymczasem na maszynie widnie je chorągiewka i podobnie Towarzysza Stalina. Tak przecież nie może być! Tow. Okrój natychmiast zawiadania majstra. Maszynę szybko doprowadzono do porządku i popołudniowa zmiana mogła już godnie pełnić swą Stalino-wską Pracę.

Korespondent „Głosu” z PZPB Nr 21 tow. Kaczmarek pisze nam o uroczystości, jaka odbyła się w zakładach w celu uczczenia 70 rocznicy urodzin Tow. Stalina. Podczas dni Stalino-wskiej Pracy pełniło wiele zespołów i pojedynczych robotników. Zobowiązania tkalni podniesienia jakości o 5 procent oraz przedziałni, dotyczącej dwuprocentowej zmiany jakości produkcji, zostały w pełni uroczysto wykonane.

Podobne wiadomości dochodzą nas z wielu innych zakładów pracy w Łodzi i województwa.

W meldunkach robotników dźwięczy głęboka radość i dumą, że potrafili godnie uczcić rocznicę urodzin Swego Ukochanego Wodza.



Kocioł centralnego ogrzewania wykonany ku uczczeniu 70 rocznicy urodzin Towarzysza Stalina przez załogę Zakładów d. Weigta.

## Zobowiązania ku czci Towarzysza Stalina wypełnione przed terminem i z nadwyżką!

Jeszcze nie przeminał 21 bm. a już załogi fabryk nadsyłały nam meldunki o wypełnieniu zobowiązań, podejmowanych dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Towarzysza Józefa Stalina. Na kilka dni przed terminem, a zarazem często ze znaczną nadwyżką dotrzymali robotnicy swych przyrzeczeń, mających stanowić widomy wyraz ich najgorętszych uczuć dla Wodza proletariatu świata.

Załoga Łódzkich Zakładów Wytwórczych Aparatów Niskiego Napiecia Zakład A. 24 zawiadamia, że w dniu 19 bm. o godzinie 22 zakończyła produkcję artykułów gotowych, przekraczając plan roczny o 13 procent.

W PZPW Nr 1 w Dniach Stalino-wskiej Pracy wzięło udział 29 zespołów (569 osób) oraz indywidualnie 8 osób.

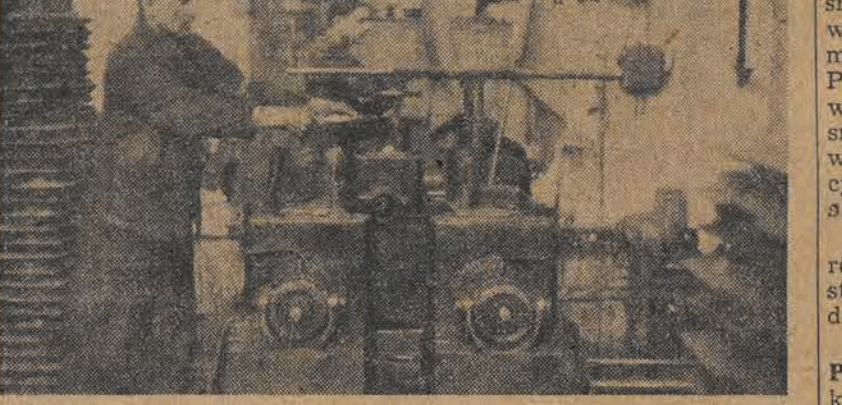
Plan zobowiązania na dzień 21 bm. został przekroczony w dniu 19 bm. W ciągu 2 dni, 20 i 21 bm. zostanie wykonanych dodatkowo 15.000 metrów. Zrealizowano tak że zobowiązania socjalne. Wczoraj nastąpiło otwarcie wyremontowanego i powiększonego o 70 miejsc przedszkola. Wszystkie dzieci zostały obdarowane paczkami.

W Łódzkiej Fabryce Zegarów

wielu robotników podczas Dni Stalino-wskiej Pracy podniosło znacznie swą wydajność. W dziale automatów grupa tow. Marciniaka zwiększyła wydajność o 8 procent, tow. Grzegorskiego o 5 procent, ob. Zejlera o 6 procent i ob. Filipiaka o 5 procent. W dziale ślusarskim grupa ob. Szajnogowskiego 19 bm. wykonała bazę w 125 proc., 20 — w 158. Grupa ob. Jasińskiego — w 121 proc i 171 proc. Na wyoblarkach grupowych grupa ob. Szczepaniaka pierwszego dnia przekroczyła bazę o 42 proc., drugiego o 50 proc. Przy obsłudze wiertarek ob. Baruch przekroczył bazę pierwszego dnia o 40 proc., drugiego o 66 proc., ob. Kopytowski o 33 proc. i 60 proc., ob. Koło dziejczyk o 146 proc. i 63 proc., ob. Nawrocki o 40 proc. i 53 proc. Na frezarkach ob. Szczepaniak pierwszego dnia przekroczył bazę o 20 proc., drugiego o 60 proc., ob. Jackowski — o 28 proc. i 67 proc., ob. Nowakowa o 75 proc. i 100 proc.

Korespondent fabryczny „Głosu” z PZPW Nr 36 tow. Łukasiewicz powiadamia nas, że w zakładach jego w myśl zobowiązań zorganizowano 8 zespołów najwyższej jakości, a w dniu 18 bm. załoga uporządkowała wszystkie oddziały produkcyjne.

Korespondent fabryczny „Głosu” z PZPB Nr 36 tow. Łukasiewicz powiadamia nas, że w zakładach jego w myśl zobowiązań zorganizowano 8 zespołów najwyższej jakości, a w dniu 18 bm. załoga uporządkowała wszystkie oddziały produkcyjne.



Zygmunt Maciszewski i Bolesław Jordan w Zakładach d. Weigta przy Stalino-wskiej Pracy

## Nasi korespondenci fabryczni piszą Załogi dotrzymują swych przyrzeczeń

We wszystkich łódzkich zakładach pracy zostały w pełni wykonane podjęte przez załogi zobowiązania dla uczczenia rocznicy urodzin Wielkiego Wodza międzynarodowego proletariatu.

Nasz korespondent fabryczny z LZPO donosi, że załoga, która zobowiązała się do dnia 21 grudnia wykonać miesięczny plan produkcyjny, ukończyła go już w dniu 20 grudnia. Przyrzeczenia poszczególnych oddziałów i taśm, jak podniesienie jakości towaru o 5 procent, założenie klubu racjonalizatorów, odstąpienie sztan-daru Ligi Kobiet również zostały do dnia 21 wykonane.

Tow. Wojciechowski, korespondent fabryczny z Rudy Pabianickiej pisze nam, że wszystkie podjęte przez załogę zobowiązania całkowicie wykonano. Pakarnia urzeczywistnia po wzięciu zobowiązania, wytwarzając dziennie 118 proc. normy.

Komitet współzawodnictwa podniósł odsetek współzawodniczących z 41 do 60 proc. Transport przeprowadził reorganizację planowania, wy-lączając całkowicie posługiwanie się prywatnym transportem.

Personel przedszkola, zgodnie z powiższymi zobowiązaniami, przeprowadził 5 godzin przy czyszczeniu ce-wek w przedziałni.

Zobowiązania indywidualne — pisze nam dalej tow. Wojciechowski — które zostały podjęte masowo przez naszych pracowników, wykonane zostały już do dnia 20 grudnia. Między innymi tow. Strzebińska zorganizowała w przedziałni 25 zespołów najwyższej jakości. Tow. Krawczyk z wydziału naprawił ponad plan wraz ze swym zespołem 4 tokarnie i 3 wiertarki. ZMP-owiec Jag-dziński, który zobowiązał się do dnia 21 zorganizować 19 zespołów współzawodniczą-

cych, już do dnia 12 grudnia zorganizował 24 a do dnia 21 grudnia liczbę tę podwoił.

Zobowiązania ku czci Wielkiego Wodza Obozu Pokoju i Przyjaciela Polski podjęte i realizowane przez wszystkie załogi fabryczne oraz instytucje, nie pozostały bez echa wśród młodzieży szkolnej.

Młodzież łódzkich szkół zawodowych, średnich i podstawowych podjęła również zobowiązania, pragnąc złożyć w ten sposób wyrazy swego gorącego przywiązania młodzieży do Towarzysza Stalina.

Dyrekcja Gimnazjum i Liceum Przem. Gum. w Łodzi wraz z kółtem ZMP przesyła nam meldunek, w którym z radością donoszą, że powzięte przez nich wraz z robotnikami przemysłu gumowego zobowiązania wybudowania nowym sposobem szyb-

kościowym internatu i sali gimnastycznej, zostały w całej pełni wykonane. Internat w dniu 21 przekazano młodzieży.

Uczniowie i Miejskiego Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego, którzy zobowiązali się pogłębić wiadomości szkolne i społeczne oraz zmniejszyć ilość opuszczonych dni i godzin, przyrzeczenia swoje skrupulatnie wypełniają.

Również młodzież szkoły dla dorosłych w Zgierzu przysłała nam meldunek, w którym donosi o zrealizowaniu swych zobowiązań, dzięki którym powstało przy tej szkole koło ZMP, zebrano pokaźną kwotę na C. D.M. oraz zaprenumerowano wiele czasopism młodzieżowych i wydano gazetkę ścienną.

W „Szesnastce Bawelnianej” w dniach 19 i 20 grudnia, w Dniach Pracy Stalino-wskiej, niektóre kobiety prześcignęły same siebie, pobili swoje własne, dotychczasowe rekordy.

Przychodzimy do jednej z nich. Jest to prządka tow. Ewa Zontag — „Jestem bezpartyjna — mówi — ale wiem, o co walczył Towarzysz Stalin przez całe swe życie. Nie jest mi obca jego idea Pamiętam 1905 rok i lata poniewierania robotnikom”.

Tow. Zontag jest wzruszona. Wspomnienia same przychodzą i wiążą się z osobą Towarzysza Stalina. — On to nas wybawił z niewoli faszystowskiej. On podniósł człowieka pracy do należnej mu godności, dzięki Niemu władza znajduje się w rękach ludu już w wielu państwach. Dlatego jesteśmy wszyscy wdzięczni Towarzyszy Stalino-wi i Wielkie Jego Imię czcimy całym, co On uważał za najszlachetniej-

## Wypełnione zobowiązania załogi PZPB Nr 16 Ofiarne trudy przyniosły nowe sukcesy produkcyjne

sze, a więc pracę.

Tow. Zontag wykonuje przeciętnie 107,2 proc. normy. A w dniu 20 grudnia wykonała 108,8 proc.

Tow. Maria Lisowska — prządka, która wykonywała przeciętnie 108 procent normy, w dniu 20 wykonała 109,5 procent normy.

— Ja się tak staram — mówi tow. Lisowska, — aby Dni Pracy Stalino-wskiej wypadły jak najlepiej.

Tow. Władysława Wdowczak, pracująca na szpularni, mówi: postanowiłam sobie, że w Dniach Pracy Stalino-wskiej nie powstydę się.

## W PZPB Nr 7 wre ożywiona praca

„Niech żyje wielki przyjaciel Polski, Józef Stalin” — pod tym hasłem czcila załoga Państwowych Zakładów Przemysłu Włókiennego Nr 7 w Łodzi przy ul. Kilińskiego 228, 70-rocznicę urodzin Genera-

lissimusa Stalina.

Już na kilka dni przed przystąpieniem do Dni Pracy Stalino-wskiej poczyniono wszelkie przygotowania. Trzeba przecież było i maszyny przystroić odświętnie i sale

przyozdobić uroczysto, aby godnie i w solennym nastroju pracować w ciągu tych wielkich dni.

Do Pracy Stalino-wskiej miało przystąpić tylko sto osób — tak przewidziała Rada Zakładowa — jednak tymczasem wpłynęło kilkaset indywidualnych zgłoszeń. Toteż robotnicy na „własną rękę” zabiegali o potrzebne do dekoracji materiały.

Trzy procent „ekstry” więcej, pół godziny dziennie na naukę słabszych w miesiącu grudniu — oto wytknięte cele Dni Pracy Stalino-wskiej.

Zobowiązania te podjęło 13 zespołów najlepszej jakości. Wypełniają swe zobowiązania ob. Teresa Kowzan i kol. Janina Cizycka, których zespoły zostały nagrodzone w konkursie. Codziennie po pracy pouczają słabszych, a „ekstrę” podnoszą na pewno.

Ponadto w ciągu trzech Dni Pracy Stalino-wskiej w PZPB Nr 7 powstało siedem nowych zespołów najlepszej jakości. Udział załogi we współzawodnictwie podniósł się o pięć procent.



Kronika Tomaszowa

WAŻNIEJSZE TELEFONY

- 4 — Dworzec Kolejowy
- 47 — Milicja Obywatelska
- 51 — Straż Pożarna
- 305 — Straż Pożarna (dzwonić tylko w wypadku pożaru).

ADRES REDAKCJI:

R. S. W. „Prasa”, Plac Kościuszki 16, tel. 2-50, godziny przyjęć 10 — 12.

# Brygady szybkościowych remontów donoszą o pierwszych sukcesach

## Zobowiązania podjęte dla uczczenia 70 rocznicy urodzin TOWARZYSZA STALINA zostały wykonane

Kiedy przed kilkunastu dniami brała się załoga Fabryki Sztucznego Jedwabiu by radzić, w jaki sposób uczcić rocznicę urodzin Generalissimusa Stalina — pierwszym z rzuconych wówczas zobowiązań było zobowiązanie klubu racjonalizatorów, w imieniu którego tow. Leszczyński zadeklarował stworzenie brygad szybkościowych remontów maszyn, wzywając równocześnie do tworzenia podobnych brygad wszystkie zakłady przemysłowe w całej Polsce.

To było przed kilkunastu dniami. Po zebraniu, po przyjęciu zobowiązań, po przeprowadzeniu prac przygotowawczych — szybkościowe brygady remontowe przystąpiły do pracy. Ale nie tylko przystąpiły. Przyjęły równocześnie jeszcze jedno zobowiązanie. Uprzednio zobowiązano się zrealizować remont pierwszej maszyny w ciągu pięciu dni, członkowie powołanych do życia brygad zdecydowali, że remont zakończą w 4 dni. Zakończą, by jeszcze lepiej, jeszcze mocniej podkreślić swą część dla Generalissimusa Stalina.

— te pięć brygad potrzebowało 27 dni, by przeprowadzić kapitalny remont maszyny.

Obecnie przy remoncie pracują jedynie trzy brygady, a więc 15 osób, prowadząc pracę systemem ciągłym — tryzmianowym. Remont trwał 4 dni — a więc postój maszyny został skrócony o 23 dni!

W ciągu miesiąca należało zyskać przeprowadzić remont pięciu maszyn. Przy średnim postoju 27 dni — jeder oddział miał 135 maszynodni postoju. Obecnie okres ten skrócony został do 20 maszynodni! I nie tylko to — przy skróceniu czasu postojów zyskujemy jeszcze dziesięć robotników, którzy można zatrudnić przy innych pilnych pracach.

A teraz kilka słów o samej metodzie pracy.

Przy demontażu i montażu maszyny — istnieje ścisły podział pracy. Każdy członek zespołu ma ściśle wytyczony i określony odcinek pracy i czynności do wykonania. Jeśli jeden z robotników pracuje przy głowicy — dwóch innych wymienia wrzeciono, prowadnik i rydlenki szlichtujące i wyważa maszynę, czwarty do pilnowuje i montuje główne napędy i wałki odbiorcze, a nad całością czuwa i pomaga gdzie trzeba piąty — brygadier.

W pracy brygad remontowych nie ma żadnej przerwy — po ośmiu godzinach pracy każdy z członków brygady zdaje swą pracę towarzyszkowi z nowej zmiany, objaśniając mu co wykonał i co należy zrobić dalej. Racjonalne rozłożenie pracy, a równocześnie jak najlepiej postawiona dyscyplina i obowiązkowość — zezwała na tak wspaniałe sukcesy, nie wymagające wcale jakichś nadmiernych wysiłków.

Start szybkościowych brygad remontowych w „Jedynce” zdał w pełną swą egzamin. Robotnicy „Jedynki” wykazali, że można zaozczędzić miliony poprzez zmniejszenie postojów maszyn produkcyjnych. Robotnicy „Jedynki” czynem — który podjęli dla uczczenia Generalissimusa Stalina — dali przykład innym zakładom, innym robotnikom, że najwyższy czas skończyć ze starymi metodami przeprowadzania remontów, że tak jak można budować systemem szybkościowym budynki mieszkalne — tak samo można eliminować bezużyteczne, szkodliwe postoje maszyn, oczekujących remontu.

Toteż słusznym będzie, jeśli wymienimy nazwiska tych, którzy stali się pionierami tej nowej, naszej ludowej, socjalistycznej metody pracy. Są nimi:

Stanisław Jędrzejec (brygadier) oraz ślusarze: Marian Kowalski, Adam Rybak, Mieczysław Kowalski i Florian Korkocha.

Władysław Gorzkiewicz (brygadier) i ślusarze jego brygady — Bolesław Bartosiak, Władysław Stasiulek, Piotr Smiechowicz i Tadeusz Kuląg.

Wreszcie brygada Antoniego Misurkiego ze ślusarzami — Tadeusz Dremlikiem, Kazimierzem Jaworskim, Janem Kaczmarem i Marianem Kalwą. Te trzy brygady — to pionierzy nowego systemu pracy, to członkowie

wie pierwszych w Polsce trzech brygad remontów szybkościowych.

Jeśli sukces można było osiągnąć — to również nie wolno zapomnieć o pomocy, z jaką brygady szybkościowych remontów przysłał pracownicy warsztatu mechanicznego, którzy w ramach swych zobowiązań, o których przed kilku dniami pisaliśmy — przyrzekli wszelką pomoc dla realizacji tego niecodziennego dzieła, a codziennego w przyszłości sukcesu, jakim stał się pierwszy krok dla realizacji zobowiązania, podjętego przez klub racjonalizatorów i załogę Fabryki Sztucznego Jedwabiu.

### Kursy języka rosyjskiego

Zarząd Oddziału Miejskiego Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej w Tomaszowie Maz. poda je do wiadomości ogółu członków(kiń), że w dniu 7 stycznia 1950 r. rozpoczynają się organizowane przez Zarząd dwa bezpłatne, półroczne kursy języka rosyjskiego dla początkujących i zaawansowanych (gumiejących piynnie czytać i pisać).

Lekcje odbywać się będą dwa razy w tygodniu od godziny 19. Dni ustali się na pierwszej lekcji, która odbędzie się dnia 7 stycznia 1950 roku o godzinie 19 w lokalu Państwowego Liceum Handlowego (ul. Antoniego Nr 20).

Zapisy przyjmowane będą wyłącznie do dnia 30 grudnia br. w lokalu Zarządu Oddziału Miejskiego, Plac Kościuszki Nr 1 w godzinach od 18 do 20.

### Złóż ofiarę na odbudowę Warszawy

## Słuchacze kursu dla aktywów związkowego do Towarzysza Stalina

UJAZD. — Słuchacze odbywającego się w tutejszym Ośrodku Rolnym kursu dla aktywistów Związku Zawodowego Pracowników Rolnych — wysłali w tych dniach list do Generalissimusa Stalina, w związku z świętą Jego urodzin. W liście czytamy:

„My, kursanci drugiego turnusu Ośrodka Szkoleniowego Związku Zawodowych w Ujeździe, ślubujemy Tobie, Wodzu i Nauczycielu proletariatu, że nigdy nie odstąpimy od naszych robotniczych, rewolucyjnych standardów. Poznawszy drogę prawdy, jaką jest droga marksizmu leninizmu, przyrzekamy w dniu Twych urodzin, że dołożymy starań, by Twoje nauki zostały zrozumiane i

przyjęte do serc, wszystkich ludzi pracy.

Przyrzekamy po powrocie do swych placówek, w swoich świątyniach, dwa razy w tygodniu po dwie godziny przeprowadzać wieczerzy poświęcone poznawaniu Twych prac i dzieł.

Zyczymy Ci, drogi Towarzyszu Staline, w dniu Twego Święta, długich lat życia, by pod Twym kierownictwem zwalczyć tych wszystkich, którzy chcieliby świat wtroczyć w nowy kataklizm wojenny.

Zyczymy Ci długiego życia i sił do dalszej pracy i do dalszej walki dla dobra całej ludzkości!

korespondent „Głosu” z łódzkich PGR Antoni Bielicki

## ...Niech nasze zobowiązania staną się wyrazem miłości do Towarzysza Stalina...

„Zgłosili się do mnie sami, bąkając w zakłopotaniu, że chcieliby napisać list do Generalissimusa Stalina, ale nie bardzo wiedzą, jak. Lecz gdy rozgadalimy się na ten poręczony temat, którym te raz cała Polska, cały świat postępowy żyje — ani się opatrzyli, jak tręść ich wyrzuciła wnet zanotowana — i to prawie wiersze, nie licząc pewnych poprawek stylistycznych, a słowa ich zamieściły się w liście:

„Dzięki Wam, Towarzyszu i wielkiej Armii Czerwonej, na której czule stoicie, my możemy dziś spokojnie pracować dla siebie i dla naszej Polski Ludowej.

Dzięki Wam, Waszym mądrym radom i wskazówkom, zrozumielismy te wielką prawdę, że tylko masy ludowe godne są rządzić krajem i że do nich należy przyszość.

Wymienimy nazwiska tych, którzy stali się pionierami tej nowej, naszej ludowej, socjalistycznej metody pracy. Są nimi:

Stanisław Jędrzejec (brygadier) oraz ślusarze: Marian Kowalski, Adam Rybak, Mieczysław Kowalski i Florian Korkocha.

Władysław Gorzkiewicz (brygadier) i ślusarze jego brygady — Bolesław Bartosiak, Władysław Stasiulek, Piotr Smiechowicz i Tadeusz Kuląg.

Wreszcie brygada Antoniego Misurkiego ze ślusarzami — Tadeusz Dremlikiem, Kazimierzem Jaworskim, Janem Kaczmarem i Marianem Kalwą. Te trzy brygady — to pionierzy nowego systemu pracy, to członkowie

że go zbudujemy — przy Waszej, Towarzyszu, dalszej nieocenionej pomocy.

Dlatego też nie mamy słów, aby Wam dostatecznie móc wyrazić naszą wdzięczność: za oswoenie nas od straszliwej bestii hitlerowskiej, za tak znaczną i tylo-krotnie udzielaną naszej zniszczonej Ojczyźnie pomoc materialną, za walkę o trwały pokój, który jest dla nas tak potrzebny, ale przede wszystkim — wdzięczność, czuść i uwielbienie za to, że całe Wasze życie, bez zastrzeżeń i bez reszty, poświęciliście dla nas robotników, dla naszego wyzwolenia z upadającej niewoli kapitalizmu, za to, że z niewolników potrafiliscie zrobić świadomych, pełnoprawnych obywateli, którzy narzeszcie, dzięki Wam, sami o sobie mogą stanowić.

Niechże te skromne zobowiązania nasze, które podjęliśmy się wykonać na dzień Waszych urodzin — podniesienia wydajności pracy o 5 do 20 proc. — staną się choćby słabym wyrazem tej naszej dla Was czuści, wdzięczności i przywiązania, — naszej i całej załogi PZPG Nr 3.

Podpis: Jabłoński Stanisław, Nowia-domski Wacław, Jamrozik Bolesław, Laszewski Longin, Pazura Mieczysław.

S. Sobczyk korespondent „Głosu” z PZPG Nr 3.

## Kółka samokształceniowe w PZPW Nr 29 studiują życiorys TOWARZYSZA STALINA

W zorganizowanych kółkach samokształceniowych w PZPW Nr 29 dla uczczenia rocznicy urodzin Tow. Józefa Stalina przerabiany jest obecnie życiorys Generalissimusa Stalina. Słuchacze z wielkim zainteresowaniem wysłuchują odczytywanych przez prelegentów fragmentów życiorysu, czerpiąc naukę z życia i działalności Wielkiego Budowniczego nowego życia narodów, opartego o sprawiedliwość społeczną.

W sobotę ubiegłego tygodnia w PZPW Nr 29 został zorganizowany klub racjonalizatorski. Do klubu prócz znanych na terenie zakładu racjonalizatorów, jak tow. Górski, ob. Drzewowski, ob. Berliński i inni zapisało się ponad 30 przodowników pracy, brakarzy, majstrów, podmajstrów i kierowników oddziałów.

## Klub Racjonalizatorów powstał w PZPW Nr 29

W sobotę ubiegłego tygodnia w PZPW Nr 29 został zorganizowany klub racjonalizatorski. Do klubu prócz znanych na terenie zakładu racjonalizatorów, jak tow. Górski, ob. Drzewowski, ob. Berliński i inni zapisało się ponad 30 przodowników pracy, brakarzy, majstrów, podmajstrów i kierowników oddziałów.

## MŁODZIEŻ Z PZGS-u na kursie dla kierowców

Istniejące od kilku miesięcy Kółko ZMP przy PZGS-ie w Tomaszowie Maz. nie wykazywało dotąd większej aktywności. Członkowie Kółka rekrutują się przeważnie z młodych uczniów warsztatów mechanicznych PZGS, znajdujących się przy ul. Główniej 5.

## ZE SPORTU

# Sukces tomaszowskiego »Włókniarza«

Rozegrany ostatnio mecz bokserski o mistrzostwo klasy B między miejscowym „Włókniarzem” a drużyną „Włókniarza” pabianickiego — zakończył się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 9:5.

Wyniki poszczególnych walk przedstawiają się następująco: Na pierwszych miejscach zawodnicy tomaszowscy.

Waga musza — Łuczyński zwyciężył na punkty nieczysto walczącego Borunia, który „zarobił” dwa napomnienia.

Waga półciężka — Czekaj przegrał już w pierwszym starciu przez k. o. swe spotkanie z Szymczakiem.

Waga kogucia — Wulkiewicz w sposób zupełnie zdecydowany pokonał na punkty Rykała.

Waga lekka — Grzybowski zremisował ze Sławkiem.

Waga półśrednia — Golenia zwyciężył na punkty Filipowskiego.

Waga średnia — Dudkiewicz przegrał na punkty z Musiałem, mimo, iż wynik remisowy byłby słuszniejszy.

Waga półciężka — walkę między Pankiem a Witusiakiem przerwał sędzia ringowy w drugiej rundzie, na skutek braku wykszolenia u obu zawodników. Walkę — unieważniono.

Waga ciężka — Kiciński w pierwszym starciu pokonał przez t. k. o. Pelkę, który znalazłszy się na deskach do ośmiu, został przez sędziego odesłany do rogu, jako niezdolny do dalszej walki.

W spotkaniu nadprogramo-

wym spotkali się w wadze papierowej Goździk i Macuda. Wyników nie ogłoszono, z uwagi na wiek zawodników. W ringu sędziował Gosławski, na punkty — Kacprzak.

### TENIS STOŁOWY

W meczach o mistrzostwo Podokręgu uzyskano następujące wyniki:

Klasa B: „Włóknarz” pokonał „Ognio” 9:0. Punkty zdobyli: Chmielewski, Franczak i Badek po 3.

„Związkowiec” pokonał w Piotrkowie tamtejszego „Związkowca” 7:2. Punkty uzyskali: Przybyła 3, Kubacki i Różga po 2.

Klasa C — „Włóknarz” III pokonał na punkty „Ognio” III w stosunku 7:2. Punkty dla zwycięzców zdobyli: Knajski — 3, Gaciąg i Stańdo po 2, a dla pokonanych Kociak — 2.

„Związkowiec” III pokonał rezerwy piotrkowskiego „Związkowca” w stosunku 6:3, zdobywając punkty przez Bykowskię i Górę po 3.

### Harcerze przy ping-pongowym stole

W świetlicy „Samorządowca” odbył się mecz tenisa stołowego między V drużyną harcerzy, a VIII drużyną.

Zwyciężyła „Piątka” w stosunku 6:3. Punkty dla zwycięzców zdobyli: Kociak — 2, Iwanik — 2 i Piłcheciak — 2. Dla pokonanych — Różga — 3.

## Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego EKSPozytura REJONOWA W ŁODZI

podaje do wiadomości P. T. Odbiorców, że z powodu remanentów nieczynne będą:

Biura i magazyny w Łodzi — w dniach 28, 29, 30 i 31.XII 1949 r.

w Tomaszowie }  
w Piotrkowie } w dniach 29, 30 i 31.XII.1949  
w Kutnie }

Sklepy detaliczne — w dniach 2 i 3.I.1950.

Hurtownie od 2 stycznia, sklepy detaliczne od 4 stycznia 1950 r. rozpoczynają swą normalną działalność, rozprowadzając: chemikalia dla przemysłu, rzemiosła i laboratoriów, artykuły gumowe, farby, lakiery i emalie, artykuły gospodarstwa domowego i kosmetykę.

## CZYTAJCIE „GŁOS”

! rozpowszechniacie „GŁOS”

## Uwaga, ubezpieczeni!

W związku z uruchomieniem w wypadkach zachorowań nagłych lub urazów, gdy zwołka w udzieleniu pomocy lekarskiej groziłaby utratą życia.

Przewozu chorych do szpitali i ze szpitali w miarę potrzeby w obrębie miasta dokonuje pogotowie PCK.

Pogotowie PCK czynne jest całą dobę i mieści się przy ulicy Armii Czerwonej 4, telefon 333.

Podając powyższe do wiadomości zaznaczamy, że: odwiedzanie chorych nadal jest dokonywane przez lekarzy U. S. Zgłoszenia o pomoc do domu winny być dokonywane trybem dotychczasowym, to jest od godziny 8 do godz. 11 rano za wyjątkiem niedziel i świąt.

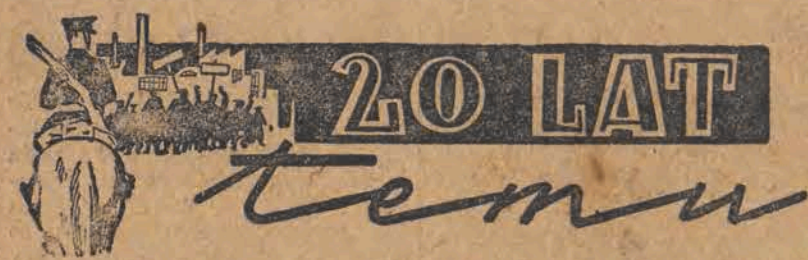
W niedziele i święta, jak rów-

nież w ciągu nocy, Ubezpieczalnia Społeczna dyżury lekarskie zlikwidowała i chorzy ubezpieczeni o pomoc lekarską powinni się zgłaszać do Pogotowia Ratunkowego PCK.

Celem uniknięcia nieporozumień oraz wydatków na opłacenie kosztów za wykorzystanie Pogotowia Ratunkowego — Ubezpieczalnia Społeczna prosi wszystkich uprawnionych do świadczeń na jej koszt, by uprawnienia te legitymowali odpowiednimi dowodami (legitymacją ubezpieczeniową, albo do wodom zatrudnienia).

Ubezpieczalnia Społeczna w Tomaszowie Mazowieckim





Co pisała prasa łódzka 22 grudnia 1929 r.

KATASTROFALNY PRZYROST LUDNOŚCI
„Kurier Łódzki” zamieszcza artykuł, którego autor zastanawia się poważnie, co zrobić z fatalnym przyrostem ludności w Polsce.

ZAMIAST NAZWISK — NUMERY
„Republika” ogłasza projekt niejakiego p. Krasnopiórko, zam. w Łodzi przy ul. Aleksandrowskiej 42.

WIELKIE POKŁADY ZŁOTA ODKRYTO NA SYBERII
„Głos Poranny” podaje wiadomość o odkryciu na Syberii olbrzymich pokładów złota.

GIEŁDZIARZE ZAWSZE CI SAMI
Pisma podają, że firma bank amerykański Dillon Red and Co zamierza pożyczyci przemysłowcom niemieckim 400 milionów marek.

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA JARACZA (ul. Jaracza 27)

Dziś o godz. 19.15 sztuka Anatola Surowa pt. „Zielona ulica”.

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (Daszyńskiego 34, tel. 123-02)

O godz. 19.15 „Brygada szlifiera Karhana”.

PAŃSTWOWY TEATR POWSZECHNY (ul. 11 Listopada 21, tel. 150-36)

Dziś Teatr nieczynny.

„LUTNIA”
Dziś i codziennie o godz. 19.15 — „Ptasznik z Tyrolu”, operetka w 3 aktach K. Zellera.

TEATR LALEK TPD „PINOKIO”
Codziennie — oprócz poniedziałków — „Wilk, koza i kozłeta” Grabowskiego.

TEATR „OSA” (Traugutta 1, tel. 272-70)

Codziennie o godzinie 19.30, w niedzielę o godzinie 15.30 i 19.30 „Romans z wodewilu” z gościnnym występem T. Wesolowskiego.

PAŃSTWOWY TEATR ŻYDOWSKI (ul. Jaracza 2, tel. 217-49)

Ostatnie dni! W niedzielę, dnia 15 grudnia o godz. 19.30 „Mój syn”.

W poniedziałek dnia 26 grudnia o godz. 19.30 „Mój syn”.

KINA

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1) „Dziubars” — godz. 16, 18, 20.

BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Odział Z-8” — godz. 17, 19, 21.

BAJKA (Franciszkańska 31) — „Admirał Nachimow” — godz. 18, 20.

GDYNIA (Daszyńskiego 1) — „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 53” — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21.

HEL — dla młod. (Legionów 2-4) „Na morskim szlaku” — godz. 16, 18, 20.

MUZA (Pabianicka 173) — „Arinka” — godz. 18, 20.

POLONIA (Piotrkowska 67) — „Bitwa o Stalingrad” — godz. 17, 19, 21.

PRZEDWIOSNIE (Żeromskiego 76) Kino nieczynne z powodu remontu.

ROBOTNIK (Kilińskiego 187) — Kino nieczynne z powodu remontu.

ROMA (Rzgowska 84) — „Ulica Gra niczna” — godz. 15.30, 18, 20.30.

REKORD (Rzgowska 2) — „Podręcznik” dla młod. — godz. 16; „Cygański tabor” — godz. 18, 20.

STYLÓWY (Kilińskiego 123) — „Cyk” — godz. 18, 20.

ŚWIT (Bałucki Rynek 2) — „Opowieść o prawdziwym człowieku” — godz. 18, 20.

TECZA (Piotrkowska 108) — „Bitwa o Stalingrad” — godz. 16.30, 18.30 i 20.30.

TATRY (Sienkiewicza 40) — „Wschodnie zaloty” — godz. 16, 18, 20.

MILIONOWY DEFICYT PWK.

Powszechna Wystawa Krajowa — PWK — przyniosła pięć i pół miliona złotych deficytu.

STRACENIE BESTIALSKIEGO MORDERCY

W Grudziądzu stracony został niejaki Leon Lewandowski, który zamordował matkę, ojca, babkę, dwóch braci i siostrę.

RADIO

12.04 Dziennik południowy. 13.30 Muzyka rozrywkowa. 14.00 Kronika czechosłowacka. 14.20 Audycja dla kobiet. 14.30 Muzyka rozrywkowa. 14.50 „Sprawy naszego miasta”.

WIĘKSZE WYGRANE 57 LOTERII

12-ty dzień ciągnięcia IV-ej klasy
Wygrana 3.000.000 zł padła na Nr 53192.

„Pierwszy krok” w marcu

Pierwszy Krok Bokserski odbędzie się w końcu marca 1950 r.

28 Niebezpieczny Zbieg

Dziś waży się losy miasta, losy, być może, całego kraju.

Wstrzymując oddech patrzą ludzie z miejskich murów.

Brama otwarta naogóście. Słychać entuzjastyczne okrzyki.

Straż strzela w górę — na powitanie. Wartownicy rozstępują się i pierwsze szeregi konnicy wjeżdżają do miasta.

— Ha — la — a — Delhi!... Ha — la — a — Mirut!...

Rozlega się strzał armatni. Jeszcze i jeszcze raz. Na wszystkich baształch strzelają w powietrze.

Armaty Delhi witają powstańców. Słychać radosne okrzyki na murach „Ha — la — a!”

Tłum szaleje i wymachuje rękami: — Pozdrawiamy was, bracia! Bchaj-band!

Za kawalerią maszeruje piechota, sznurem wbiegają na most, rozchodząc się i znów wyrównując szeregi.

Są w czerwonych kurtkach mundurów, idą z biciem werbli, z rozwiniętymi sztandarami, jak na paradzie.

Pozostali na brzegu sipaje skaczą do wody, przechodzą rzekę wbród, płyną wpraw. Radosne wołanie wciąż potężnieje i oto druga brama od strony rzeki rozwiera się.

Co się dzieje? Tak, to przecież brama pałacowa, Władca Delhi, Bahadur-Szach, jest razem z powstańcami!... Ha — la — a — Bahadur-Szach!...

Teraz przez most idą chłopci. Rajoci Indii, w zakurzonej odzieży, w niebieskich samodziłowych turbanach.

Kopie bityszczą w słońcu, kołyszają się długie lance, własnego wyrobu.

Rajoci, jak bracia, ramię przy ramieniu, maszerują z piechotą.

Ze sportu

Pływacy łódzcy wnoszą poprawki do regulaminu zawodów o puchar P.Z.P.

Czy słuszne uwagi łodzian zostaną uwzględnione w Warszawie?

POLSKI Związek Pływacki opracował regulamin Zawodów o puchar P.Z.P.

SPRAWA MŁODZIEŻY

— Wyjazd do Gdańska czy Gdyni — mówi nam prezes ŁOZP, mgr. Leśniewski.

— Nikt nie może nas posiadać o to — ciągnie dalej nasz rozmówca — jesteśmy już jakimś ubocznym punktem.

ŁÓDZ I WARSZAWA NIE POSIADAJĄ TRAMPOLIN

— Druga sprawa — mówi prezes ŁOZP, — to sprawa skoków z trampoliny.

Co słyszać u bokserów?

Nie wszyscy zapewne wiedzą że każdy bokser musi być badany przez lekarza w ciągu roku.

Kurs dla działaczy bokserskich z powiatu

Kurs dla działaczy organizacyjnych sekcji bokserskich z powiatu rozpocznie się 27 grudnia b.r.

mamy najmniejszego wpływu na gospodarzy pływalni i nie możemy na nich wymoc, aby wyposażyli ją w nową deskę.

— Przechodzimy teraz do trzeciej i ostatniej sprawy — piłki wodnej. Rozgrywki przy udziale trzech drużyn nie mogłyby być przeprowadzone w ciągu jednego dnia.

KTO POKRYJE DEFICYT?

— Regulamin zawodów o puchar P.Z.P. ma jeszcze i inną złą stronę, natury już czysto finansowej.

U progu 1950 roku

Kolarzy naszych czeka bogaty i urozmaicony sezon

WARSZAWA (obst. wł.). Oprócz dorocznych wyścigów międzynarodowych, jak Warszawa-Praga, Dookoła Polski i o puchar gen. Konarzewskiego, terminarz PZKol na nadchodzący rok przewiduje w konkurencji międzynarodowej ciekawą imprezę na torze.

Szczegółowy program imprez kolarskich w roku przyszłym przewiduje: 27. 3. — 27. 4. — obóz przygotowawczy przed wyścigiem Warszawa-Praga.

2. 4. — mistrzostwa Polski na przełaj (na terenie obozu).

30. 4. — 9. 5. — II WYŚCIG MIĘDZYNARODOWY WARSZAWA — PRAGA.

14. 5. — torowe mistrzostwa miast. 21. 5. — wyścig szosowy o puchar gen. Konarzewskiego.

28. 5. — szosowe mistrzostwa województw (seniorzy — 100 km, juniorzy — 50 km).

4. 6. — torowe mistrzostwa Zw. Zaw. we Włocławku.

14. 6. — wyścig szosowy „Dziennika Łódzkiego” na dystansie 140 km.

18. 6. — szosowe mistrzostwa Polski w Poznaniu (seniorzy 160 km, juniorzy 75 km).

25. 6. — torowe mistrzostwa Polski w sprintach (Szczecin).

29. 6. — wyścig Warszawa — Radom — Warszawa o puchar prezesa PZKol.

2. 7. — jubileuszowy wyścig szosowy WÓZKOL Wawer — Garwolin (100 km).

— Kto wam pozwolił opuścić koszyki? Zdrada!... Bunt!... — Pulkownik biegnie do nich, na ukos przez pole, w pędzie zapinając rzynek helmu.

Sipaje słyszą powitalne okrzyki i nawoływania tłumu, zgromadzonego po drugiej stronie muru.

— Ognia do buntowników! — wydaje komendę major. Sipaje szukają broń. Oficerowie zdążyli tylko jeden raz wydać rozkazy.

Rozległo się kilka wystrzałów i pulkownik zostaje zabity. Zabito również dwóch poruczników.

Major przeskoczywszy głęboki rów, ucieka, szukając ocalenia za murami miasta.

— Oficerowie uciekają! Nadszedł koniec panowania sahibów... — Ha — la — a! — Skończyła się władza cudzoziemców! — tryumfuje tłum.

sumę 120 tysięcy, z czego dochód netto wyniesie około 80 tysięcy, a więc razem Okręg na te imprezy może wyasygnować 180 tysięcy złotych.

DO WARSZAWY POSZŁO PISMO

— Biorąc to wszystko pod uwagę — kończy nasz rozmówca — wysłaliśmy do Zarządu P.Z.P. pismo z prośbą o rewizję regulaminu i przeprowadzenia poprawek.

— Przyjęcie naszej koncepcji, kończy nasz rozmówca — aby konkurencja młodzieży odbywała się lokalnie — zmniejszyłoby stan liczebny ekspedycji z 30 do 20 osób.

POST SCRIPTUM

Sądymy, że P.Z.P. weźmie pod uwagę głos naszych pływaków i uwzględni ich uwagi.

Ponad milion uczestników w tegorocznych Marszach Jesiennych

Według oficjalnych danych GUKF w tegorocznych Marszach Jesiennych na terenie całego kraju wzięło udział 1.026.200 osób.

Na pierwszym miejscu według ilości startujących do ilości wszystkich uczestników znalazło się województwo szczecińskie.

Liczba uczestników w poszczególnych województwach i stosunek procentowy ilości startujących do ilości mieszkań przedstawia się następująco: 1. Szczecin — 67.348 (7,75 proc.). 2. Gdańsk — 54.853 (6,67 proc.). 3. Bydgoszcz — 8.362 (5,94 proc.). 4. Rzeszów — 82.691 (5,93 proc.). 5. Wrocław — 84.535 (4,83 proc.). 6. Lublin — 79.705 (4,80 proc.). 7. Katowice — 123.264 (4,80 proc.). 8. Poznań — 97.693 (3,97 proc.). 9. Białystok — 36.691 (3,92 proc.). 10. Olsztyn — 18.920 (3,62 proc.). 11. Łódź — 75.283 (3,45 proc.). 12. Kraków — 73.690 (3,42 proc.). 13. Warszawa — 95.989 (3,38 proc.). 14. Kielce — 51.928 (2,97 proc.).

Sport w ZSRR Reprezentacja Moskwy mistrzem w zapasnictwie

MOSKWA (obst. wł.). — W Leninogradzie zakończyły się drużynowe mistrzostwa ZSRR w walkach zapasniczych.

W zakończonych w Kujbyszewie drużynowych mistrzostwach Związku Radzieckiego w walkach zapasniczych w stylu wolnym pierwsze miejsce zajęła reprezentacja Ukrainy.

Dalsze rozgrywki w lidze koszykowej

7.1.50 Warta (Poznań) — Gwardia (Kraków), Stal (Świętochów) — Spójnia (Łódź), Kolejarz (Toruń) — Cracovia.

8.1.50 r. Kolejarz (Poznań) — Gwardia (Kraków), AZS (Kraków) — Spójnia (Łódź), Spójnia (Gdańsk) — Cracovia, Kolejarz (Ostrów) — ŁKS Włocławek.

14.1.50 r. Spójnia (Łódź) — AZS (Warszawa), Spójnia (Gdańsk) — Stal (Świętochów), Kolejarz (Ostrów) — Gwardia (Kraków), Cracovia — AZS (Kraków), Kolejarz (Poznań) — Warta Poznań (II runda).

21.1.50 r. AZS (Kraków) — ŁKS (Włocławek), Kolejarz (Poznań) — Cracovia.

22.1.50 r. Gwardia (Kraków) — ŁKS Włocławek, Warta (Poznań) — Cracovia, Kolejarz (Ostrów) — Spójnia (Łódź), Kolejarz (Toruń) — Spójnia (Gdańsk), AZS (Warszawa) — Stal (Świętochów).

Dwa ostatnie mecze z II rundy Gospodarze wymienili są na pierwszym miejscu.

Gwardia, Solidarność i Welna źle się sprawują

Do ŁOZB wezwane zostały kierownicy sekcji bokserskiej Gwardii, Solidarności i Welny z Łodzi do wyjaśnienia dlaczego sekcje te nie wykazują żadnej działalności.

Akcja sportowo-wychowawcza czeskich juniorów piłkarskich

OSTRAWA (obst. wł.). — Władze piłkarskie okręgu ostrawskiego dokonały bilansu dotychczasowej akcji sportowo-wychowawczej juniorów piłkarskich.

zwycięstwo drużynie polskiej „Polonia” z Karwiny. Również w czwartej grupie pierwsze miejsce zdobyła drużyna polska z Suchej Górnej, S. „Lechia”.

Na konferencjach, jakie odbyły się w Ostrawie i Opawie, ustalono obszerne program sportowo-wychowawczy dla juniorów piłkarskich w roku przyszłym.

Jednocześnie postanowiono urządzić szereg kursów szkoleniowo-wychowawczych.

GEOS Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Redaktor naczelny 216-14. Zastępca red. naczelnego 218-23. Sekretarz odpowiedzialny 218-05. Dział partyjny 254-25. Dział korespondentów 216-14. Dział młodszy 223-23. Dział młodszy i sportowy 254-21. Dział ekonomiczny 218-11. Dział fabryczny 216-19. Dział rolny 254-21. Redakcja nocna 172-31. Kolportaż. Łódź, Piotrkowska 70, tel. 232-22. Administracja 268-42. Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 55, tel. 111-50 i 114-75. Wydawca RSW „Prasa”. Adr. Red. Łódź, Piotrkowska 55, III-cie piętro. Druk. Zakł. Graf. RSW „Prasa” Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 208-42.